

KARTY PRZEDMIOTÓW

Przedmioty obowiązkowe

KARTA PRZEDMIOTU			
Nazwa przedmiotu: Antropologia		Formy: wykład, konwersatorium	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: trzeci	Liczba godzin w planie studiów: 30	Liczba punktów ECTS: 4
Składowe przedmiotu			
<ol style="list-style-type: none">1. Teorie kultury popularnej, wykład, 15h.2. Antropologia neoliberalizmu, konwersatorium, 15h.			

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot ten to kolejna część cyklu poświęconego teoriom kultury, do którego wprowadzenie stanowił przedmiot "Wstęp do nauk o kulturze", koncentrująca się w tym przypadku na antropologii. Studentki i studenci poznają w jego trakcie główne teorie kultury popularnej, jej najważniejszych badaczy, a także ich ustalenia i toczące się między nimi spory. Wykład uzupełnia konwersatorium, w ramach którego studenci konfrontują się ze społecznym, politycznym i gospodarczym wymiarem neoliberalizmu. Celem przedmiotu jest wyposażenie słuchaczy i słuchaczki w kompetencje pozwalające analizować społeczne i kulturowe dylematy oraz wyzwania współczesnego świata w wymiarze lokalnym oraz globalnym, wykorzystując przy tym zaawansowaną wiedzę teoretyczną do szczegółowego opisu i analizy jednostkowych i społecznych procesów zmieniającej się rzeczywistości.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W02	Student/ka zna i rozumie w stopniu zaawansowanym terminologię z zakresu teorii kultury popularnej;	Metoda 1
KL1_W03	Student/ka zna i rozumie w stopniu zaawansowanym teorie kultury popularnej;	Metoda 1
KL1_W04	Student/ka zna i rozumie wybrane zjawiska kulturowe XXI wieku związane z przemianami gospodarczymi od skandynawskiego państwa opiekuńczego po globalną dominację ideologii neoliberalnej;	Metoda 2
KL1_W05	Student/ka zna i rozumie społeczne i kulturowe dylematy i wyzwania współczesnego świata w wymiarze lokalnym oraz globalnym w kontekście funkcjonowania w neoliberalnej gospodarce;	Metoda 2
KL1_U01	Student/ka potrafi wykorzystać zaawansowaną wiedzę teoretyczną z zakresu antropologii neoliberalizmu do szczegółowego opisu i analizy wybranych jednostkowych procesów i zjawisk społecznych oraz kulturowych;	Metoda 2
KL1_K08	Student/ka jest gotowa/gotowy do rozstrzygnięcia dylematów etycznych związanych z zawodem antropolożki/ga.	Metoda 2

Treści programowe
1. Teorie kultury popularnej
<p>Opis: Wykład będzie stanowić wprowadzenie w podstawy teoretycznych ramifikacji zjawisk kultury popularnej – począwszy od prac z kręgu Szkoły Frankfurckiej, po nowsze zjawiska w kulturoznawstwie. Teorie zostaną użyte do badania studiów przypadków, tak więc wykład nie tylko podniesie badawcze kompetencje studentów, ale też ułatwi im wybór szczególnie dla nich interesującego obszaru badań popkultury.</p>
<p>Treści:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Kultura masowa i kultura popularna ● Szkoła frankfurcka i przemysł kulturalny ● Strukturalizm, semiologia i kultura popularna ● Marksizm, ekonomia polityczna i ideologia ● Feminizm i kultura popularna ● Postmodernizm i kultura popularna

Literatura obowiązkowa:

- Ch. Barker, *Studia Kulturowe. Teoria i praktyka*, WUJ, Kraków 2003 (wybrane fragmenty).
- J. Fiske, *Zrozumieć kulturę popularną*, Wydawnictwo UJ, Kraków 2010 (wybrane rozdziały).
- M. Horkheimer, T. W. Adorno, *Dialektyka oświecenia*, rozdział: Przemysł kulturalny. Oświecenie jako masowe oszustwo, przeł. Małgorzata Łukasiewicz, Warszawa 1994, s.138-189.

2. Antropologia neoliberalizmu**Opis:**

W ramach kursu osoby studiujące konfrontują się ze społecznym, politycznym i gospodarczym wymiarem neoliberalizmu. Przyglądając się problematyce neoliberalizmu w kontekście przemian społeczno-kulturowych poznają również współcześnie rozwijającą się subdyscyplinę antropologii neoliberalizmu. Osoby studiujące poznają wybrane różne konteksty tematyczne i konkretne przykłady praktyk neoliberalnych i ich społeczno-polityczno-gospodarczych konsekwencji.

Treści:

Część I - podstawowe pojęcia i definicje

- Zdefiniowanie podstawowych terminów: antropologia, neoliberalizm, gospodarka.
- Przedstawienie różnych sposobów mierzenia sukcesu gospodarczego: PKB, Indeks Zrównoważonego Rozwoju, metoda "obwarzanka" (K. Raworth).
- Przedstawienie różnych sposobów definiowania klas: wg K. Marxa, M. Webera, P. Bourdieu i T. Piketty'ego.

Część II - zastosowanie pojęć i definicji w analizie zjawisk społeczno-kulturowych

- Antropologiczna analiza przemian gospodarczych w II połowie XX wieku - od skandynawskiego państwa opiekuńczego do globalnej dominacji neoliberalizmu.
- Antropologiczna analiza wybranych problemów w XXI wieku w kontekście neoliberalizmu (na przykład: prawa reprodukcyjne, kryzys azylowy, warunki pracy).

Literatura obowiązkowa:

- W. J. Burszta, P. Jezierski, M. Rauszer (red.), *Zwodnicze imaginarium. Antropologia neoliberalizmu*, Gdańsk 2015 (wybrane rozdziały).
- T. Piketty, *Kapitał w XXI wieku*, Warszawa 2015 (wybrane rozdziały).
- K. Raworth, *Ekonomia obwarzanka. Siedem sposobów myślenia o ekonomii XXI wieku*, Warszawa 2021 (wybrane rozdziały).

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Egzamin	<ul style="list-style-type: none">● zdobycie minimalnej liczby punktów: 26● maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50
Metoda 2	Projekt grupowy	<ul style="list-style-type: none">● zdobycie minimalnej

		liczby punktów: 26 ● maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50
--	--	---

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na ćwiczeniach. Dopuszczalna jedna nieusprawiedliwiona nieobecność;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Język angielski 1 / 2 / 3 / 4		Formy: ćwiczenia e-learning	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: angielski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: pierwszy / drugi / trzeci / czwarty	Liczba godzin w planie studiów: 36 / 36 / 36 / 36	Liczba punktów ECTS: 3 / 3 / 3 / 3

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Od pierwszego semestru studenci uczą się języka angielskiego w ramach obowiązkowych lektoratów, organizowanych i prowadzonych przez uczelniane Centrum Językowe. Celem czterosemestralnego cyklu jest osiągnięcie przez studenta znajomości języka angielskiego na poziomie B2. Na trzecim roku student zna język na poziomie umożliwiającym mu uczestnictwo w anglojęzycznych zajęciach fakultatywnych oraz udział w międzynarodowej wymianie (np. w ramach programu Erasmus+).

Poziom biegłości językowej B2 jest określony przez Radę Europy jako poziom samodzielności zgodnie z Europejskim Systemem Opisu Kształcenia Językowego. Oznacza, to, iż osoba posługująca się językiem na tym poziomie, rozumie znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne, łącznie z rozumieniem dyskusji na tematy techniczne z zakresu jej specjalności. Potrafi porozumiewać się na tyle płynnie i spontanicznie, by prowadzić normalną rozmowę z rodzimym użytkownikiem danego języka, nie powodując przy tym napięcia u którejkolwiek ze stron. Potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne w szerokim zakresie tematów, a także wyjaśniać swoje stanowisko w sprawach będących przedmiotem dyskusji, rozważając wady i zalety różnych rozwiązań.

Studenci, którzy osiągnęli poziom B2 przed czwartym semestrem studiów, mogą realizować kursy specjalistyczne (biznesowe) pozwalające osiągnąć poziom B2+.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się

KL1_U13	Student/ka potrafi posługiwać się językiem angielskim na poziomie B2, uwzględniając zarówno bierną stronę znajomości języka: słuchanie, czytanie, jak i czynną: mówienie, pisanie. Student/ka operuje słownictwem, które pozwala mu/jej się komunikować swobodnie na poziomie B2;	Metoda 1 Metoda 2 Metoda 3 Metoda 4
KL1_U11	Student(ka) potrafi komunikować się z anglojęzycznymi osobami i grupami należącymi do różnych kultur.	Metoda 1 Metoda 2 Metoda 3 Metoda 4

Treści programowe

Opis:

Uzyskanie zakładanych efektów uczenia się następuje w dwojaki sposób, poprzez naukę face-to-face oraz realizację komponentu online. Zarówno podczas zajęć stacjonarnych jak i w e-learningu studenci ćwiczą wszystkie umiejętności językowe, z naciskiem na rozwój umiejętności komunikacyjnych niezbędnych do uzyskania efektów kształcenia dla danego poziomu. Zajęcia są dostosowane do wyjściowego poziomu znajomości języka przez studentów.

Lektoraty prowadzone są w oparciu o podręczniki Speakout 2nd Edition wraz z komponentami MyEnglishLab, zgodnymi z realizowanym poziomem. Podręczniki i towarzyszące im metody kształcenia są wysoko oceniane przez polskich i zagranicznych ekspertów.

Każdy z lektoratów przewiduje dwa testy: w połowie semestru i na zakończenie kursu. Z końcem czwartego semestru student przystępuje do egzaminu weryfikującego znajomość języka angielskiego na poziomie B2.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Realizacja zadań w trakcie zajęć i na platformie e-learningowej	<ul style="list-style-type: none"> zdobycie minimalnej liczby punktów: 6 maksymalna liczba punktów do zdobycia: 10
Metoda 2	Test MID-TERM	<ul style="list-style-type: none"> zdobycie minimalnej liczby punktów: 18 maksymalna liczba punktów do zdobycia: 30
Metoda 3	Test końcowy	<ul style="list-style-type: none"> zdobycie minimalnej liczby punktów: 36 maksymalna liczba punktów do zdobycia: 60
Metoda 4	Egzamin (B2)	<ul style="list-style-type: none"> zdobycie minimalnej

		liczby punktów: 60 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 100
--	--	--

KARTA PRZEDMIOTU			
-------------------------	--	--	--

Nazwa przedmiotu: Kompetencje akademickie		Formy: warsztaty	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	
Specjalność: Kultura współczesna		Język wykładowy: polski	
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: pierwszy	Liczba godzin w planie studiów: 30	Liczba punktów ECTS: 4

Składowe przedmiotu			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawy warsztatu badacza, warsztaty, 15h. 2. Modele pracy zespołowej, warsztaty, 15h. 			

Miejsce przedmiotu w programie studiów	
<p>Celem tego przedmiotu jest nauczenie studentów efektywnego sposobu pozyskiwania, porządkowania i generowania wiedzy w sposób zgodny z akademickimi standardami. Poznają sposoby myślenia, wnioskowania i argumentacji, które leżą u podstaw <i>desk researchu</i>. Przedmiot wyposaża także studentów w umiejętności i narzędzia, które pozwolą im pracować zespołowo. Oba kursy silnie korespondują z przedmiotem "Warsztat współczesnego kulturoznawcy I", który wyposaża słuchaczy w umiejętność krytycznej analizy tekstu.</p>	

Efekty uczenia się		
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W10	Student(ka) zna metodę <i>desk research</i> jako badanie niereaktywne służące do pozyskiwania i analizy danych wtórnych - wykorzystywane w kulturoznawstwie i innych dziedzinach;	Metoda 3
KL1_U02	Student(ka) potrafi wyszukiwać informacje z różnych źródeł, jak również je selekcjonować i weryfikować pod kątem przydatności do problemu analizowanego metodą <i>desk research</i> ;	Metoda 3

KL1_U07	Student(ka) potrafi korzystać z narzędzi informatycznych wspomagających pracę zespołową;	Metoda 1 Metoda 2
KL1_U11	Student(ka) potrafi współpracować w interdyscyplinarnym, także wielokulturowym zespole i rozróżnia odmienne role jego uczestników w procesie prac nad badaniem <i>desk research</i> ;	Metoda 1 Metoda 2
KL1_U12	Student(ka) potrafi planować i organizować pracę własną, jak i zespołu projektu badawczego w procesie analizy <i>desk research</i> ;	Metoda 1 Metoda 2
KL1_K01	Student(ka) jest gotów(a) do praktycznego stosowania poznanej metody <i>desk research</i> ;	Metoda 3
KL1_K08	Student(ka) jest gotów(a) do etycznej oceny sytuacji badawczej, z którą może się zmierzyć przy stosowaniu <i>desk research</i> ;	Metoda 3

Treści programowe

1. Podstawy warsztatu badacza

Opis:

Celem zajęć jest przygotowanie studentów do analizy i interpretacji danych wtórnych (*desk research*), która jest jedną z najbardziej popularnych metod badawczych polegającą na kompilacji, analizowaniu oraz przetwarzaniu danych i informacji pochodzących z istniejących źródeł, a następnie formułowaniu na ich podstawie wniosków dotyczących badanego problemu. Badania wtórne, czyli *desk research*, wykorzystują badania pierwotne jako źródło danych analizy, nie mają określonego czasu trwania lub fazy realizacji, a pozyskiwanie oraz eksploracja danych trwa najczęściej przez cały okres realizowania projektu badawczego. Powodem tego jest ciągle uzupełnianie dokumentów oraz zestawianie ich z pozyskanymi materiałami podczas wszystkich etapów badania. Zwrócona zostanie także uwaga na analizę wtórną danych jakościowych - podejmowaną w celu ponownego opisu i wyjaśnienia danych uzyskanych w trakcie zrealizowanego wcześniej badania, np. w celu weryfikacji poprzednich wniosków przez niezależny zespół badawczy.

Treści:

- Kiedy wybrać *desk research*
- Podział badań *desk research*
- Wybrane typy danych i ich źródła
- Strategie analizy danych wtórnych i strategie analizy wtórnej danych jakościowych
- Przebieg postępowania przy zastosowaniu metody *desk research*
- Raport *desk research*
- Ograniczenia wtórnej analizy danych

Literatura obowiązkowa:

- E. Babbie, *Badania społeczne w praktyce*, Warszawa 2003 (fragm.).
- M. Makowska, *Analiza danych zastanych. Przewodnik dla studentów*, Warszawa 2013 (fragm.).
- T. Rapley, *Analiza konwersacji, dyskursu i dokumentów*, Warszawa 2017 (fragm.).

2. Modele pracy zespołowej**Opis:**

Kurs ma na celu wyjaśnienie znaczenia współpracy w pracy zespołowej. Studenci uczą się metod pracy zespołowej poprzez praktyczne treningi z wykorzystaniem gier, ćwiczeń i symulacji. Zajęcia przygotowują studentów do efektywnego uczestnictwa we współpracy w wielokulturowym i interdyscyplinarnym zespole.

Treści:

- Jednostka, grupa, zespół. Role. Procesy grupowe.
- Typy zespołów. Charakterystyka zespołów. Cele i założenia współpracy zespołowej.
- Metody i techniki stosowane w pracy zespołowej

Literatura obowiązkowa:

- J. Adair, *Anatomia biznesu. Budowanie zespołu*, Warszawa 2001 (fragm.).
- M. R. Belbin, *Twoja rola w zespole*, Gdańsk 2006 (fragm.).
- B. Kozusznik, *Zachowania człowieka w organizacji (IV)*, Warszawa 2014 (fragm.).

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Aktywność podczas zajęć	<ul style="list-style-type: none">• zdobycie minimalnej liczby punktów: 11• maksymalna liczba punktów do zdobycia: 20
Metoda 2	Zadania projektowe	<ul style="list-style-type: none">• zdobycie minimalnej liczby punktów: 16• maksymalna liczba punktów do zdobycia: 30
Metoda 3	Zadania projektowe	<ul style="list-style-type: none">• zdobycie minimalnej liczby punktów: 26• maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na warsztatach - dopuszczalna jedna nieusprawiedliwiona

- nieobecność w przypadku każdego kursu;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów oznacza 2 (niedostateczny), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Kontrkultura		Formy: konwersatorium	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: czwarty	Liczba godzin w planie studiów: 30	Liczba punktów ECTS: 4

Składowe przedmiotu			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Społeczne krajobrazy kontrkultury, konwersatorium, 15h. 2. Artystyczne krajobrazy kontrkultury, konwersatorium, 15h. 			

Miejsce przedmiotu w programie studiów
<p>Przedmiot ten ma charakter interdyscyplinarny. Łączy antropologię z naukami o sztuce. W jego trakcie studenci i studentki zapoznają się ze zjawiskami kontrkultury, jej teoriami i metodami badania. Uczą się analizować je zarówno w kontekście przemian i oddziaływań społecznych, jak artystycznej ekspresji. Studentki i studenci zapoznają się z klasycznymi przykładami tekstów kultury, produkcją artystyczną kontrkultury, jej źródłami, a także dziedzictwem.</p>

Efekty uczenia się		
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W04	Student/ka zna i rozumie najważniejsze fakty z historii kultury oraz praktyk artystycznych XX i XXI wieku związane z ruchami kontrkulturowymi;	Metoda 1
KL1_W11	Student/ka zna i rozumie metody interpretowania współczesnych tekstów kultury ze szczególnym uwzględnieniem kultury popularnej;	Metoda 1
KL1_U01	Student/ka potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę do analizy wybranych studiów przypadku z obszaru życia społecznego;	Metoda 2

KL1_U04	Student/ka potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę do analizy wybranych zjawisk kontrkulturowych i tekstów kultury ze szczególnym uwzględnieniem kultury popularnej;	Metoda 2
KL1_K06	Student/ka jest gotów do krytycznego i aktywnego uczestnictwa w życiu kulturalnym ze świadomością roli kontrkultury dla zachodzących w nim przemian.	Metoda 2

Treści programowe	
1. Społeczne krajobrazy kontrkultury	
<p>Opis: Konwersatorium pozwala zapoznać studentów z najważniejszymi wydarzeniami dokonującymi się w latach 60. i pierwszej połowie następczej dekady XX wieku w obszarach polityki, życia społecznego, obyczajowości, duchowości, które - jeśli spojrzeć na nie w kategoriach “długiego trwania” - wywarły i wciąż wywierają wpływ na współczesność (“wojny kultur” niech będą jednym z przykładów tego oddziaływania). Zarazem gruntowny postulat przemodelowania kultury Zachodu w latach 60. XX wieku może być widziany jako “antropologia w praktyce” - gdy starano się na samych siebie spojrzeć oczami Innego lub przynajmniej zakwestionować główne paradygmaty kulturowe.</p>	
<p>Treści:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Kontrkultura jako „styl” i „polityczność”. Panoramiczne ujęcia kontrkultury w Europie, Ameryce Północnej i Ameryce Południowej. ● Kontrkultura, Era Wodnika, New Age i nowa duchowość. ● Kontrkultura i utopia: filozoficzne konteksty kontrkultury – Herbert Marcuse, Erich Fromm i in. ● Przemodelowanie „instytucji totalnych”: edukacja (“odszkolnienie społeczeństwa”) i antypsychiatria. ● Kontrkultura w PRLu. 	
<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● <i>Kontrkultura: co nam z tamtych lat?.</i> (red.) W. Burszta, M. Czubaj, M. Rychlewski, Warszawa 2007. ● J. Diski, <i>Lata sześćdziesiąte.</i> Łódź 2013. ● J. Jarniewicz. <i>Bunt wizjonerów.</i> Kraków 2019. 	
2. Artystyczne krajobrazy kontrkultury	
<p>Opis: Prawdopodobnie nie było tak szalonej dekady, która dałaby artystów równie przełomowych i niepokornych w różnych obszarach sztuki: muzyki (The Beatles; J. Coltrane, B. Dylan); literatury (W. Burroughs, T. Bernhard, K. Kesey), sztuk wizualnych (J. Beuys), teatru (J. Grotowski) itd. Zjawiska te promieniują na współczesną sztukę i ich znajomość jest niezbędną do rozumienia tych zjawisk, których świadkami jesteśmy współcześnie. Poszerze horyzonów i kontekstów o zjawiska z obszaru estetyki kontrkulturowej jest zadaniem tego kursu.</p>	

Treści:

- Między rockiem, psychodelią a free jazzem – czy kontrkultura ma muzyczną tożsamość.
- Wybrane wątki w twórczości Boba Dylana.
- Fluxus, Joseph Beuys, akcjonizm wiedeński - happening i sztuki performatywne w Europie.
- Allen Ginsberg i „szkoła nowojorska” w poezji.
- Kultury kofiguracyjne: „starzy”, „młodzi” i „Odłot” M. Formana
- Teatr alternatywny: Julian Beck, Judith Malina, Jerzy Grotowski - teatr polityczny i teatr źródeł.

Literatura obowiązkowa:

- S. Home, *Gwałt na kulturze*, Warszawa 1993.
- J. Jarniewicz, *All You Need Is Love: sceny z życia kontrkultury*, Kraków 2016.
- *Kontrkultura: co nam z tamtych lat?* (red.) W. Burszta, M. Czubaj, M. Rychlewski, Warszawa 2007.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Regularny i aktywny udział w zajęciach	<ul style="list-style-type: none">• zdobycie minimalnej liczby punktów: 26• maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50
Metoda 2	Projekt badawczy	<ul style="list-style-type: none">• zdobycie minimalnej liczby punktów: 26• maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną ocenę końcową.

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na zajęciach. Dopuszczalne dwie nieusprawiedliwione nieobecności;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Kultura akademicka		Formy: e-learning	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: pierwszy	Liczba godzin w planie studiów: 15	Liczba punktów ECTS: 1

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot zapoznaje z podstawowymi mechanizmami działania współczesnych instytucji kultury i organizacji pozarządowych działających w obszarze kultury, ekonomicznymi i prawnymi aspektami działania sektora kreatywnego, a także prawnymi uwarunkowaniami własności intelektualnej. Studenci uczą się świadomego i krytycznego uczestnictwa w życiu kulturalnym.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W08	Student/ka ma podstawową wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu uczelni wyższych	Metoda 1
KL1_W09	Student/ka zna i rozumie podstawowe pojęcia z zakresu prawa autorskiego, ze szczególnym uwzględnieniem przestrzegania standardów akademickich	Metoda 1
KL1_U15	Student/ka potrafi rozpoznać istotność kształcenia wyższego dla rozwoju osobistego i zawodowego.	Metoda 1
KL1_K08	Student/ka jest gotowy/a do rozstrzygnięcia dylematów etycznych związanych z odpowiedzialnością za rzetelność przekazywanej wiedzy i rozumie wagę poszanowania własności intelektualnej.	Metoda 1

Treści programowe

Opis:

W trakcie wykładu mającego postać e-learningu studenci i studentki mają okazję zapoznać się ze specyfiką uczelni wyższych, w tym zwłaszcza Uniwersytetu SWPS (strukturą organizacyjną, hierarchią naukową [stopnie i tytuły] oraz instytucjonalną [funkcje i stanowiska], regulacjami prawnymi [statut uczelni, Regulamin studiów, Zasady studiowania, Regulamin praktyk itd.], działalnością uczelnianych biur [Centrum Spraw Studenckich, Biuro Karier, Centrum Pomocy i Aktywności]), dowiedzieć się o prawach i obowiązkach studenckich oraz o odpowiedzialności dyscyplinarnej za naruszenie przepisów obowiązujących w uczelni lub za czyn uchybiający godności studenta, jak i przestudiować prawne regulacje z zakresu ochrony własności intelektualnej. Kolejne lekcje zaznajomią studentów i studentki z akademicką etykietą, z możliwościami, jakie daje działanie w samorządzie studenckim czy zrzeczanie się w studenckich organizacjach, a także ze stypendiami i nagrodami, jakie można otrzymać nie tylko za osiągnięcia naukowe, ale również społeczne czy sportowe.

Treści:

Część I. Wprowadzenie

- Czym jest kultura akademicka? Tematyki przedmiotu oraz kluczowe pojęcia.
- Kto jest kim na Uniwersytecie SWPS? Hierarchie akademickie oraz prezentacja osób pełniących najważniejsze na uczelni funkcje.

Część II. Akademicka etykieta

- Jak się zwracać do poszczególnych osób? Tytułatura, zwroty adresatywne, zwroty grzecznościowe.
- Jak napisać maila, podanie itp.? Internetowy savoir-vivre.

Część III. Regulacje

- Jakie są prawa i obowiązki studenta? Regulamin studiów, Zasady studiowania, Regulamin praktyk.
- Czym jest plagiat i jak go nie popełnić? Programy antyplagiatowe, przypisy, bibliografia.
- Jak załatwić sprawę związaną z tokiem studiów? Centrum Spraw Studenckich. Wirtualna Uczelnia. Podanie i pytania.
- Na jakie wsparcie może liczyć student? Stypendia naukowe, sportowe, socjalne. Wsparcie osób z niepełnosprawnościami. Pomoc prawna.

Część IV. Aktywność studencka

- Jak założyć koło naukowe? Organizacje studenckie naukowe, społeczne i sportowe
- Jak rozpocząć karierę zawodową w trakcie studiów? Biuro karier.

Część V. Uniwersytet jako idea

- Uniwersytet elitarny czy egalitarny?

Literatura obowiązkowa:

- Ł. Sułkowski, *Kultura akademicka. Koniec utopii?*. PWN, Warszawa 2016. Rozdział 12: Od edukacji będącej „dobrem publicznym” do prywatyzacji kształcenia.
- R. Markiewicz, R., *Ilustrowane prawo autorskie*, Wolters Kluwer, Warszawa 2018 (fragmenty).
- Wewnętrzne regulacje Uniwersytetu SWPS: Regulamin studiów, Zasady studiowania na Wydziale Nauk Humanistycznych w Warszawie, Szczegółowe zasady dotyczące przebiegu seminarium dyplomowego, składania prac

dyplomowych i egzaminu dyplomowego, Regulamin praktyk zawodowych.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Egzamin - test jednokrotnego wyboru	<ul style="list-style-type: none">• zdobycie minimalnej liczby punktów: 51• maksymalna liczba punktów do zdobycia: 100

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- realizacja każdej z wirtualnych lekcji;
- zdobycie minimalnej liczby punktów z egzaminu.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU			
Nazwa przedmiotu: Kultura literacka		Formy: ćwiczenia konwersatorium	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: drugi	Liczba godzin w planie studiów: 60	Liczba punktów ECTS: 8
Składowe przedmiotu			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Analiza i interpretacja tekstów kultury, ćwiczenia, 30h. 2. Literatura piękna XX i XXI wieku, konwersatorium, 30h. 			

Miejsce przedmiotu w programie studiów
<p>Przedmiot koncentruje się na ważnym segmencie kultury artystycznej, jaką jest kultura literacka. Studenci poznają historię literatury XX i XXI wieku, główne prądy, tendencje, szkoły, gatunki, twórców i twórczynie, a także główne pojęcia, teorie, szkoły badawcze literaturoznawstwa. Uczą się różnych sposobów analizy i interpretacji tekstów literackich, a zarazem innych tekstów kultury, gdyż analiza i interpretacja zalicza się do ważnych metod badawczych współczesnego kulturoznawstwa. Tym samym przedmiot prezentując wymiary współczesnej sztuki koresponduje z przedmiotami "Kultura wizualna – sztuki wizualne i performatywne" oraz "Kultura wizualna - film", ale też stanowi uzupełnienie metodologiczne, poszerzając metody jakościowe kształcone w ramach "Warsztatu współczesnego kulturoznawcy II i III" właśnie o analizę i interpretację. Swoją kontynuację będzie miał w kolejnym semestrze w ramach przedmiotu "Literatura popularna".</p>

Efekty uczenia się		
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W04	Student/ka posiada zaawansowaną wiedzę z historii kultury XX i XXI wieku, w tym wiedzę o procesie rozwoju literatury;	Metoda 1

KL1_W11	Student/ka zna i rozumie metody analizy i interpretacji tekstów kultury oraz umie posłużyć się kontekstem jako narzędziem interpretacyjnym;	Metoda 2
KL1_U03	Student/ka posiada umiejętność stawiania tez interpretacyjnych oraz merytorycznego argumentowania z wykorzystaniem poglądów innych autorów, polemizowania z ich stanowiskiem, oraz formułowania własnych wniosków;	Metoda 2
KL1_U04	Student/ka po ukończeniu kursu potrafi prawidłowo interpretować teksty kultury, w tym zwłaszcza utwory literackie;	Metoda 2
KL1_U08	Student/ka po ukończeniu kursu posiada umiejętność napisania eseju będącego interpretacją tekstu kultury z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych, a także różnych źródeł;	Metoda 2
KL1_K06	Student/ka jest gotów/a do świadomego i krytycznego partycypacji we współczesnej kulturze literackiej.	Metoda 1

Treści programowe

1. Analiza i interpretacja tekstów kultury

Opis:

Celem kursu jest poszerzenie kompetencji interpretacyjnych studentów i studentek o wymiar akademicki, a także ukazanie kulturoznawczej specyfiki tej metody badawczej. Słuchacze zapoznają się z klasyczną i współczesną literaturą poświęconą historii i teoriom interpretacji, ze sporami humanistów dotyczącymi interpretacyjnych praw twórcy, odbiorcy jak i samego tekstu kultury. Znając stanowiska stron sporu starają się wypracować własne i nauczyć się je merytorycznie uargumentować. Mierzą się przy tym z pytaniami: czy istnieją granice interpretacji, a jeśli tak, to gdzie się znajdują i kto je wyznacza? czym jest nadrozumienie i nadinterpretacja? czy można dokonać oceny interpretacji, a jeżeli tak, to jakimi kryteriami należy się posłużyć? W trakcie zajęć studenci i studentki poznają przykłady interpretacji nie tylko różnych utworów literackich (w tym wierszy, opowiadań, powieści), ale też innych tekstów kultury (sztuki wizualne, film, zwyczaj).

Treści:

- Krótka historia hermeneutyki
- Opis/analiza - interpretacja - ocena
- Konteksty: historyczne i krytyczne
- Teorie interpretacji
- Nadinterpretacja, nadrozumienie, użycie tekstu
- Od formy zamkniętej do formy otwartej
- Interpretacja kultury (w tym historia, antropologia, filozofia)
- Interpretacja różnych tekstów kultury (sztuka dawna, sztuka współczesna, film)

- Interpretacja w działaniu

Literatura obowiązkowa:

- S. Collini (red.), *Interpretacja i nadinterpretacja*, Znak, Kraków 2008.
- U. Eco, *Dzieło otwarte*, WAB, Warszawa 2001 (fragmenty).
- J. Sławiński, *Miejsce interpretacji*, słowo/obraz terytoria, Gdańsk 2006 (wybrane fragmenty).

2. Literatura piękna XX i XXI wieku

Opis:

Celem kursu jest zapoznanie studentów i studentek ze twórczością literacką XX i XXI wieku. Ambicją kursu nie jest jednak wyczerpujące przedstawienie historii literatury pięknej aktualnego i poprzedniego stulecia, lecz przede wszystkim ukazanie niezwyklej różnorodności dzieł literackich powstałych od czasów modernizmu do dzisiaj, prześledzenie najważniejszych zmian w poetyce, skonfrontowanie tych zmian z transformacjami kultury i tym samym dostrzeżenie synergii kultury literackiej ze społecznymi, politycznymi, gospodarczymi zmianami, jakie zachodziły na przestrzeni ostatnich stu lat. Zadaniem kursu jest również poszerzanie kompetencji interpretacyjnych nabywanych w trakcie kursu “Analiza i interpretacja tekstów kultury”.

Treści:

- Poezja ostatnich stu lat. Wybrane wiersze takich poetów jak: T.S. Elliot, Gottfried Benn, Frank O'Hara, Zbigniew Herbert, Wisława Szymborska.
- Proza XX i XXI wieku. Wybrane dzieła takich autorów jak: Tomasa Manna, Marcela Prousta, Jamesa Joyce'a, Virgini Woolf, Alberta Camus, Samuela Becketta, Isaaka Bashevisa Singera, Witolda Gombrowicza, Philipa K. Dicka, Milana Kundery, Marii Kuncewiczowej, Margaret Atwood, Olgai Tokarczuk
- Literatura XX i XXI a przemiany społeczne, obyczajowe, polityczne i gospodarcze.

Literatura obowiązkowa:

- M. Eksteins, *Wielka wojna i narodziny nowego wieku*, Zysk i S-ka, Poznań 2014.
- J. Barth, *Literatura wyczerpania*, w: *Nowa proza amerykańska. Szkice krytyczne*, Czytelnik, Warszawa 1983.
- Wybrane przez wykładowcę utwory literatury pięknej XX i XXI wieku.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Esej zaliczeniowy	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 31 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 60
Metoda 2	Aktywność na zajęciach	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 21 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 40

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na ćwiczeniach i konwersatorium. Dopuszczalne dwie nieusprawiedliwiona nieobecność na każdym z kursów;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Kultura wizualna – film		Formy: ćwiczenia konwersatorium	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: drugi	Liczba godzin w planie studiów: 60	Liczba punktów ECTS: 6
Składowe przedmiotu			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Film i audiowizualność, konwersatorium, 30h. 2. Film: historie, kierunki, praktyki, ćwiczenia, 30h. 			

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot stanowi rozwinięcie wątków podjętych w ramach kursu "Wstęp do kultury wizualnej", koncentrując się na filmie i audiowizualności. Studenci poznają historię filmu, główne prądy, tendencje, szkoły, gatunki, twórców i twórczynie, a także główne pojęcia, teorie, szkoły badawcze filmoznawstwa. Przedmiot prezentując wymiary współczesnej sztuki koresponduje z przedmiotami "Kultura wizualna – sztuki wizualne i performatywne" oraz "Kultura literacka". Zdobyte kompetencje odegrają istotną rolę w ramach przedmiotu "Kultura wizualna – odsłony".

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KLT1_W02	Absolwent/ka w zaawansowanym stopniu zna i rozumie podstawową terminologię z zakresu języka filmu i wiedzy o filmie.	Metoda 1 Metoda 3
KLT1_W03	Absolwent/ka w zaawansowanym stopniu zna i rozumie wybrane teorie filmowe i właściwy im aparat pojęciowy.	Metoda 1 Metoda 3

KLT1_W04	Absolwent/ka w zaawansowanym stopniu zna i rozumie wybrane fakty z historii filmu XX i XXI wieku.	Metoda 2 Metoda 3
KLT1_W11	Absolwent/ka w zaawansowanym stopniu zna i rozumie metody analizy i interpretacji filmów i przekazów audiowizualnych.	Metoda 1 Metoda 3
KLT1_U04	Absolwent/ka potrafi prawidłowo analizować i interpretować filmy i praktyki filmowe.	Metoda 2 Metoda 3
KLT1_K06	Absolwent/ka jest gotów/gotowa do świadomego i krytycznego uczestnictwa w życiu filmowym z wykorzystaniem różnych kanałów i mediów.	Metoda 3

Treści programowe
1. Film i audiowizualność
<p>Opis: Podczas kursu omówiona zostanie problematyka (wzajemnych związków) filmu i audiowizualności. W pierwszej części zajęć osoba prowadząca omówi zatem wybrane zagadnienia związane z językiem filmu i rozumieniem przekazów audiowizualnych. W drugiej części zajęć osoba prowadząca położy zaś szczególny nacisk na kwestię relacji przekazów audiowizualnych z rzeczywistością zewnętrzną (w tym na problematykę ideologii dominującej i perswazji), ujawniając przy tym niemożność odczytywania twórczości audiowizualnej w oderwaniu od szeregu towarzyszących jej – umiejscowionych poza tekstem – fenomenów. Podczas spotkań omówione zostaną kolejne zagadnienia (ważne z perspektywy tematyki przedmiotu), które staną się przyczynkiem do dyskusji na temat tego, w jaki sposób szeroko rozumiana kultura audiowizualna wpływa m.in. na kształt postrzegania świata i otaczającej nas codzienności. W związku z powyższym omawiane podczas zajęć obszary tematyczne mają za zadanie „uwolnić” teksty kultury audiowizualnej od stricte artystycznego wartościowania, na rzecz umiejętności rozpatrywania go przede wszystkim na tle znajdujących się „poza ekranem” zjawisk kultury.</p>
<p>Treści: Problematyka konwersatorium obejmować będzie omówienie takich zagadnień jak:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Film i audiowizualność - założenia wstępne ● Język filmu ● Podstawy analizy i interpretacji przekazów audiowizualnych ● Przekazy audiowizualne jako świadectwa historyczne ● Związki kina i ideologii dominującej ● Krytyka feministyczna i kino kobiet ● Kino i audiowizualność wobec zmian technologicznych

Literatura obowiązkowa:

- J. Aumont, M. Marie, *Analiza filmu*, tłum. M. Zawadzka, Warszawa 2012.
- A. Helman, A. Pitrus, *Podstawy wiedzy o filmie*, Gdańsk 2008.
- M. Hopfinger, *Doświadczenie audiowizualne. O mediach w kulturze współczesnej*, Warszawa 2003.

2. Film: historie, kierunki, praktyki**Opis:**

Zasadniczym celem kursu jest zapoznanie studentów i studentek z wybranymi kierunkami historią kina, dziedzictwa filmowego i kultury filmowej (zarówno w kontekście Polski, Europy, jak i całego świata). W czasie kolejnych zajęć studenci i studentki uczestniczyć będą w dyskusjach dotyczących poszczególnych zjawisk filmowych, również współczesnych, które z biegiem lat wywarły istotny wpływ na kształt kinematografii. Warto przy tym podkreślić, że razem z osobą prowadzącą uczestnicy i uczestniczki zajęć rozmawiać będą nie tylko na temat historycznych kontekstów omawianych nurtów filmowych, ale też zastanowią się nad ich „obecnością” we współczesnym kinie. Zajęciom towarzyszyć będzie również lektura tekstów (np. manifestów twórczych), a także fragmentów filmowych.

Treści:

Problematyka ćwiczeń obejmować będzie omówienie takich zagadnień jak:

- Początki i inne historie kina
- Amerykańskie kino gatunków
- Europejskie kino nieme
- Kino awangardy
- Niemiecki ekspresjonizm filmowy
- Film noir
- Przełom nowofalowy
- Wybrane nurty kina polskiego (polska szkoła filmowa i kino moralnego niepokoju)
- Styl hollywoodzki i kino nowej przygody
- Wybrane kierunki filmu współczesnego

Literatura obowiązkowa:

- L. Eisner, *Ekran demoniczny*, Gdańsk 2011.
- *Historia kina*, red. T. Lubelski, I. Sowińska, Syska, R., Kraków 2009 (wybrane zagadnienia z czterech tomów).
- T. Lubelski, *Historia kina polskiego 1895-2014*, Kraków 2015 (wybrane zagadnienia).

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Praca pisemna	<ul style="list-style-type: none"> ● zdobycie minimalnej liczby punktów: 18 ● maksymalna liczba punktów do zdobycia: 35
Metoda 2	Sprawdzian	<ul style="list-style-type: none"> ● zdobycie minimalnej

		liczby punktów: 18 ● maksymalna liczba punktów do zdobycia: 35
Metoda 3	Aktywność na zajęciach	● zdobycie minimalnej liczby punktów: 16 ● maksymalna liczba punktów do zdobycia: 30

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na konwersatorium. Dopuszczalna dwie nieusprawiedliwione nieobecności;
- obecność obowiązkowa na ćwiczeniach. Dopuszczalna dwie nieusprawiedliwione nieobecności;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU			
Nazwa przedmiotu: Kultura wizualna – odsłony		Formy: ćwiczenia	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: czwarty	Liczba godzin w planie studiów: 60	Liczba punktów ECTS: 6
Składowe przedmiotu			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Film i media wobec wyzwań współczesności, ćwiczenia, 30h. 2. Sztuki wizualne i performatywne wobec wyzwań współczesności, ćwiczenia, 30h. 			

Miejsce przedmiotu w programie studiów
<p>Przedmiot ten stanowi kontynuację i uszczegółowienie wcześniejszych przedmiotów poświęconych problematyce kultury wizualnej, a także wykracza poza subdyscyplinę poszukując związków z innymi obszarami badań i społecznych aktywności. Koncentruje się na relacjach filmu i mediów wizualnych oraz sztuk wizualnych i performatywnych wobec społecznych, politycznych i gospodarczych wyzwań świata współczesnego. Studenci i studentki skupiają się na analizie poszczególnych przykładów reagowania i oddziaływania przejawów kultury wizualnej na świat zewnętrzny, poznają różne formy artystycznego zaangażowania, a także prowadzenia krytycznego namysłu nad współczesnością poprzez wizualne i performatywne formy artystyczne. Studentki i studenci zapoznają się z teoretycznymi podstawami takich działań, a także tekstami krytycznymi, które je opisują i analizują.</p>

Efekty uczenia się		
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W05	Student/ka w zaawansowanym stopniu zna i rozumie rolę przekazów audiowizualnych i sztuki w analizie i rozwiązywaniu wyzwań społecznych i kulturowych dylematów współczesności;	Metoda 3 Metoda 4
KL1_U01	Student/ka rozumie i potrafi opisywać zjawiska i procesy społeczno-kulturowe, odwołując się do	Metoda 3 Metoda 4

	narzędzi teoretycznych i krytycznych rozwiniętych w obszarze analizy przekazów audiowizualnych i filmu;	
KL1_U03	Student/ka potrafi stawiać tezy, merytorycznie argumentować i dokonywać analizy istotnych zjawisk społecznych przy wykorzystaniu odniesień do przekazów audiowizualnych i artystycznych oraz narzędzi ich krytycznej recepcji;	Metoda 3 Metoda 4
KL1_U06	Student/ka potrafi w oparciu o systemy normatywne opracować rozwiązanie wybranych problemów społecznych, ze szczególnym uwzględnieniem problematyki wykluczenia i widzialności;	Metoda 3
KL1_U09	Student/ka potrafi przygotować oraz zaprezentować wystąpienie ustne dotyczące problemu społeczno-kulturowego uwzględniające narzędzia krytycznej analizy przekazów audiowizualnych;	Metoda 3
KL1_U10	Student/ka potrafi brać udział w debatach poświęconych wybranym problemom kultury wizualnej, przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich;	Metoda 4
KL1_K02	Student/ka jest gotowa/y do uwzględniania w rozwiązywaniu problemów społecznych narzędzi krytycznych i analitycznych wypracowanych w obszarze diagnozy kulturowej dotyczącej przekazów audiowizualnych i sztuki;	Metoda 3
KL1_K07	Student/ka jest gotowa/y do wykazywania odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego i rozwój kulturowy, m.in. przez akcentowanie roli przekazów audiowizualnych i sztuki w kształtowaniu rzeczywistości społecznej.	Metoda 3 Metoda 4

Treści programowe
1. Film i media wobec wyzwań współczesności
<p>Opis: Podczas kursu omówiona zostanie problematyka filmu i mediów rozumianych jako ważne komunikaty podejmujące refleksję na temat szczególnie istotnych wyzwań otaczającej nas wszystkich współczesności. W czasie kolejnych spotkań poruszane zatem zostaną wątki dotyczące m.in. charakterystyki kina narodowego, transnarodowego i postnarodowego, globalizacji, rasy, medialnych obrazów diaspory i mniejszości etnicznych czy filmów i przekazów medialnych zaangażowanych społecznie. W trakcie zajęć szczególnie nacisk położony zostanie na analizę wybranych zjawisk audiowizualnych, nurtów filmowych, filmów</p>

czy praktyk medialnych (etc.), u których podstaw odnaleźć można założenie, że kino i współczesne media nieustająco powinny przyczyniać się do zmiany (społecznej), poszerzając medialny obraz świata o obszary najczęściej do tej pory w nim nieobecne.

Treści:

Problematyka zajęć obejmować będzie omówienie takich zagadnień jak:

- Film i media wobec tematyki narodowej
- Kino trans- i postnarodowe
- Kino i media w perspektywie (post)kolonialnej
- Kino diaspory
- Obraz mniejszości etnicznych w kinie i mediach
- Kwestia rasy i black cinema
- Kino realizmów społecznych
- Kino i media wobec nierówności społecznych

Literatura obowiązkowa:

- A. Higson, *Tożsamość kina. Ograniczona wyobraźnia kina narodowego*, „Kwartalnik Filmowy” 2008, nr 62-63.
- *Kino afroamerykańskie. Twórcy, dzieła, zjawiska*, red. Drygalska, E., Pieńkowski, M., Wydawnictwo Naukowe Katedra, Gdańsk 2015.
- K. Loska, *Postkolonialna Europa. Etnoobrazy współczesnego kina*, Universitas, Kraków 2016.

2. Sztuki wizualne i performatywne wobec wyzwań współczesności

Opis:

Bazując na wiedzy z zajęć poświęconych wprowadzeniu do kultury wizualnej oraz sztuki XX i XXI wieku studenci i studentki tym razem analizują wybrane dzieła sztuki (przygotowując każdorazowo bazę materiałów pomocniczych, źródeł, wywiadów, etc.) w kontekście wyzwań, które podejmują i sposobów interweniowania w rzeczywistość społeczno-polityczną. Zasadnicze pytania dotyczą motywacji oraz wyniku tego rodzaju interwencji, jaka jest ich skuteczność i jakimi narzędziami je interpretować, jak powinien wyglądać język krytyki, co mówią nam one o rzeczywistości a co o sztuce. Wreszcie, jakie nowe kryteria estetyczne i krytyczne towarzyszą tego rodzaju praktykom.

Treści:

Problematyka zajęć obejmować będzie omówienie takich zagadnień jak:

- migracje
- rasizm
- dziedzictwo kolonizacji
- przemoc
- nierówności społeczne
- społeczeństwo kontroli
- pułapki zaangażowania
- autorytaryzm i artyzm

Literatura obowiązkowa:

- H. Steyerl, *Spam Ziemi. O wycofaniu się z reprezentacji*, Widok, nr 5
<https://www.pismowidok.org/pl/archiwum/2014/5-queer-obrazy/spam-ziemi.-o-wycofaniu-sie-z-reprezentacji>
- A. Sekula, *Spoleczne użycia fotografii*, Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, Zachęta, Warszawa 2010.
- *Drżące ciała. Rozmowy z artystami*, red. A. Żmijewski, Wydawnictwo Krytyki Politycznej, Warszawa 2008.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	prezentacja	<ul style="list-style-type: none">● zdobycie minimalnej liczby punktów:● maksymalna liczba punktów do zdobycia:
Metoda 2	praca pisemna	<ul style="list-style-type: none">● zdobycie minimalnej liczby punktów:● maksymalna liczba punktów do zdobycia:
Metoda 3	projekt	<ul style="list-style-type: none">● zdobycie minimalnej liczby punktów: 18● maksymalna liczba punktów do zdobycia: 35
Metoda 4	aktywność podczas zajęć	<ul style="list-style-type: none">● zdobycie minimalnej liczby punktów: 8● maksymalna liczba punktów do zdobycia: 15

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na ćwiczeniach. Dopuszczalne dwie nieusprawiedliwione nieobecności na każdych ćwiczeniach
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

- 91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)
- 81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)
- 71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)
- 61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)
- 51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Kultura wizualna – sztuki wizualne i performatywne		Formy: wykład konwersatorium warsztaty	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: drugi	Liczba godzin w planie studiów: 75	Liczba punktów ECTS: 8

Składowe przedmiotu

1. Estetyka praktyczna, wykład, 15h.
2. Sztuka XX i XXI wieku, konwersatorium, 30h.
3. Krytyka artystyczna, warsztaty, 30h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot stanowi rozwinięcie wątków podjętych w ramach kursu "Wstęp do kultury wizualnej", koncentrując się na sztukach wizualnych i performatywnych. Studenci i studentki poznają teorie estetyczne XX i XXI wieku oraz główne zjawiska sztuki XX i XXI wieku, poznają kluczowe prądy, tendencje, media, zjawiska a także twórców i twórczynie. Zapoznają się z zasadami krytycznego pisania o sztuce, a także z najważniejszymi mediami, gatunkami i formami, w których taką krytykę się uprawia. Uczą się pisać zarówno krótkie, jak i dłuższe teksty krytyczne. Przedmiot prezentując wymiary współczesnej sztuki koresponduje z przedmiotami "Kultura wizualna - film" oraz "Kultura literacka". Zdobyte kompetencje odegrają istotną rolę w ramach przedmiotu "Kultura wizualna – odsłony".

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KLT1_W01	Student/ka zna i rozumie rolę, jaką odgrywa kulturoznawcza refleksja nad sztuką, a także filozofia i teoria sztuki w refleksji dotyczącej estetycznego wymiaru otaczającego świata;	Metoda 2

KLT1_W03	Student/ka zna i rozumie teorie kultury związane z wizualnością i sztuką oraz inne wybrane teorie XX- i XXI-wiecznej humanistyki, które mogą być wykorzystane do analizy zjawisk artystycznych oraz właściwy im aparat pojęciowy;	Metoda 1
KLT1_W04	Student/ka w zaawansowanym stopniu zna i rozumie wybrane: fakty z najnowszej historii sztuki, zjawiska XX i XXI-wiecznej sztuki i estetyki, wytwory kultury w tym XX- i XXI-wieczną produkcję artystyczną (tj. sztuki wizualne i performatywne);	Metoda 1 Metoda 4
KLT1_W08	Student/ka w zaawansowanym stopniu zna i rozumie podstawowe mechanizmy działania współczesnych instytucji sztuki;	Metoda 1 Metoda 4
KLT1_W11	Student/ka zna metody analizy i interpretacji dzieł sztuki współczesnej i praktyk i tekstów kultury i umie się nimi posługiwać;	Metoda 1 Metoda 3
KLT1_K01	Student/ka jest gotowa do krytycznej oceny posiadanej i zdobywanej wiedzy z zakresu sztuki współczesnej i estetyki oraz praktycznych jej zastosowań podczas obcowania ze sztuką współczesną;	Metoda 4
KLT1_K06	Student/ka jest gotowa do świadomego i krytycznego uczestnictwa w życiu kulturalnym ze szczególnym uwzględnieniem kultury artystycznej, z wykorzystaniem różnych mediów i różnych jego form;	Metoda 1 Metoda 3
KLT1_K07	Student/ka jest gotowa do wykazywania odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa artystycznego i rozwój sztuki zarówno w wymiarze lokalnym, jak i globalnym;	Metoda 3
KLT1_U02	Student/ka potrafi wyszukiwać, selekcionować i weryfikować informacje dotyczące sztuki współczesnej jej praktyk i dzieł - wykorzystując do tego różne źródła i sposoby pozyskiwania wiedzy -- oraz analizować je w sposób krytyczny i syntetyczny;	Metoda 4
KLT1_U03	Student/ka potrafi stawiać tezy, merytorycznie argumentować z wykorzystaniem poglądów innych autorów oraz formułować własne wnioski w zakresie krytyki artystycznej	Metoda 2
KLT1_U04	Student/ka potrafi prawidłowo analizować i interpretować praktyki i wytwory sztuki	Metoda 4

	współczesnej.	
--	---------------	--

Treści programowe

1. Estetyka praktyczna

Opis:

Wykład wprowadza w skomplikowaną historię terminu „estetyka”. Dowodzi, że narzucenie sztywnej i beczasowej definicji jest niemożliwe, co prowadzi do niezwykle twórczego namysłu pomiędzy rozumieniem estetyki jako dyscypliny zajmująca się sztuką, a metadyscypliną obejmującą takie zagadnienia jak piękno, wzniosłość, wizualność, estetyzacja życia codziennego, zmysły itp. W trakcie wykładów studentki i studenci śledzą tę wielopłaszczyznową drogę, ze szczególnym uwzględnieniem współczesnej kondycji estetyki i jej praktycznego wymiaru. Cele zajęć: uczulić studentów na estetyczny wymiar otaczającej rzeczywistości; wypracować umiejętność krytycznej oceny kondycji współczesnego świata z wykorzystaniem różnych teorii estetycznych.

Treści:

- Wprowadzenie: aparat pojęciowy, historia pojęć, współczesne wyzwania, przynależność dyscyplinarna.
- Alienacja sztuki, próby jej przełamywanie i skutki tych prób.
- Brzydota - potęga obrzydzenia
- Kicz i kamp. (A)polityczność estetyki.
- Estetyka codzienności
- (Est)etyka - czy współczesne doświadczenie estetyczne podlega ocenie etycznej?

Literatura obowiązkowa:

- A. Berleant, *Prze-myśleć estetykę*, Universitas, Kraków 2007.
- J. Brach-Czaina, *Szczeliny istnienia*, Wydawnictwo eFKa, Kraków 2006.
- W. Tatarkiewicz W., *Dzieje sześciu pojęć*, PWN, Warszawa 2005.

2. Sztuka XX i XXI wieku

Opis:

Celem zajęć jest nie tyle przekazanie usystematyzowanej wiedzy z zakresu historii sztuki najnowszej, ale przedstawienie sztuki XX i XXI wieku poprzez konstelację zagadnień najistotniejszych dla rozumienia zachodzących w niej zjawisk, jej rozwoju i rozwoju tzw. świata sztuki. Uwaga skupia się na problemach, które okazały się istotne dla sztuki XX i XXI wieku. Studentki i studenci poznają rozmaite style, gatunki, zjawiska, prądy takie jak malarstwo, fotografię, komiks, sztukę video, net art., rzeźbę, pomnik, instalację, sztuka dźwięku, bio-art, land-art, happening, performance, etc. jednak nie w perspektywie historycznej, ale w perspektywie kulturoznawczej, ze szczególnym uwzględnieniem studiów nad kulturą wizualną. Otrzymują narzędzia niezbędne do intelektualnego i emocjonalnego rozwoju oraz kształtowania wrażliwości krytycznej i estetycznej, świadomego uczestnictwa w kulturze artystycznej, a także refleksyjnego podejścia do zjawisk zachodzących w świecie sztuki.

Treści:

- Awangarda i neoawangarda
- Wystawy i obieg sztuki
- Polityki sztuki
- Taniec i ruch w muzeum / performance
- Emancypacja, partycypacja i sztuka
- Pamięć i sztuka
- Dekolonizacja w sztuce
- Artywizm i sztuka jako krytyka

Literatura obowiązkowa:

- P. Piotrowski, *Znaczenia modernizmu. W stronę historii sztuki polskiej po 1945 roku*, Rebis, Poznań 1999.
- H. Foster, *Powrót realnego. Awangarda u schyłku XX wieku*, Universitas, Kraków 2010
- R. W. Kluszczyński, *Sztuka interaktywna. Od dzieła-instrumentu do interaktywnego spektaklu*, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2010

3. Krytyka artystyczna**Opis:**

Krytyka artystyczna jest czynnikiem niezbędnym dla rozwoju życia artystycznego w jego rozmaitych formach: w praktyce kuratorskiej i artystycznej dobre umiejętności pisarskie muszą towarzyszyć krytycznemu nastawieniu wobec rzeczywistości. Na zajęcia złożą się: 1) spotkania, w ramach których studenci i studentki poznają znaczące periodyki (a także blogi, audycje radiowe i telewizyjne) poświęcone krytyce artystycznej, analizują teksty krytyczne, poznają różne style i poetyki pisania o sztuce, poznają światowej sławy, „kultowe”, postaci krytyki artystycznej, śledzą polemiki dotyczące roli krytyki artystycznej, prowadzą dyskusje panelowe o wybranych działaniach artystycznych czy kuratorskich. 2) 15h praca studentek i studentów, w ramach której prowadzą rozmowy, piszą recenzje i omówienia, przygotowują dyskusje panelowe. Kurs poświęcony jest również pisaniu krótkich, krytycznych recenzji artystycznych.

Treści:

- Kim jest krytyczka/ krytyk sztuki – krytyka artystyczna w poszerzonym polu
- Teoria, historia, krytyka sztuki
- Instytucje sztuki i krytyki
- Języki krytyki
- Media krytyki
- Krytyczne uczestnictwo w świecie sztuki
- Style krytycznego zaangażowania: polemiki, spory, wojny
- Jak myśleć i pisać krytycznie o praktykach artystycznych

Literatura obowiązkowa:

- *Krytyka sztuki: filozofia, praktyka, dydaktyka*, red. Ł. Guzek, Wydawnictwo ASP Gdańsk 2013
- R. Barthes, *Krytyka i prawda*, w: *Współczesna teoria badań literackich za granicą. Antologia*, red. H. Markiewicz, t. II, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 1972.

- L. Nochlin, *Dlaczego nie było wielkich artystek?*, Pismo Ośrodka Informacji Środowisk Kobietych „OŚKa” nr 3(8)/1999.

Weryfikacja efektów uczenia się		
	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Prezentacja	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 16 maksymalna liczba punktów do zdobycia: 30
Metoda 2	Egzamin pisemny	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 16 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 30
Metoda 3	Kronika aktywności kulturalnej	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 6 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 10
Metoda 4	Praca pisemna	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 16 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 30

Ocena końcowa
<p>Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:</p> <ul style="list-style-type: none"> • obecność obowiązkowa na ćwiczeniach. Dopuszczalna jedna nieusprawiedliwiona nieobecność na wykładzie i 2 na ćwiczeniach; • zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania. <p>Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:</p> <p>91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)</p> <p>81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)</p> <p>71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)</p> <p>61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)</p> <p>51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)</p> <p>poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.</p>

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Kulturoznawstwo jako transdyscyplina		Formy: konwersatorium ćwiczenia	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: szósty	Liczba godzin w planie studiów: 45	Liczba punktów ECTS: 3

Składowe przedmiotu

1. Kultura w działaniu, konwersatorium, 30h.
2. Wizyty studyjne, ćwiczenia, 15h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot stanowi dopełnienie cyklu poświęconego tożsamości dyscypliny. Zgromadzone dotąd wiadomości na temat historii badań kulturowych, teorii i metod zyskują tu perspektywę interdyscyplinarną. Studentki i studenci uczą wykorzystywać metody i treści przynależne do różnych dyscyplin do realizacji własnych projektów. Komponentem przedmiotu są wizyty studyjne, w trakcie których studenci i studentki przekonują się jak praktycy w swojej działalności łączą kompetencje kulturoznawcze ze światem pozaakademickim. Uczą się dzięki temu w jaki sposób narzędzia te mogą być wykorzystywane do praktyki we współczesnym polu kulturowym w całej jego złożoności, heterogeniczności i bogactwie.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W01	Student/ka zna i rozumie transdyscyplinarny wymiar kulturoznawstwa.	Metoda 1
KL1_W03	Student/ka zna i rozumie teorie kultury oraz inne wybrane teorie XX- i XXI-wiecznej humanistyki oraz właściwy im aparat pojęciowy, które można wykorzystać do działań w polu kultury współczesnej;	Metoda 1

KL1_W08	Student/ka zna i rozumie podstawowe mechanizmy działania współczesnych instytucji kultury i organizacji pozarządowych działających w obszarze kultury;	Metoda 2
KL1_U06	Student/ka potrafi w oparciu o systemy normatywne opracować rozwiązania wybranego problemu społeczno-kulturowego w ramach działalności w polu kultury;	Metoda 2
KL1_U07	Student/ka potrafi porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych ze specjalistami, posługując się przy tym terminologią kulturoznawczą w ramach realizowania wizyt studyjnych;	Metoda 2
KL1_K07	Student/ka jest gotowa/y do wykazywania odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego i rozwój kulturowy zarówno w wymiarze lokalnym, jak i globalnym na podstawie wiedzy teoretycznej i obserwacji funkcjonowania instytucji kulturalnych;	Metoda 1
KL1_K08	Student/ka jest gotowa/y do rozstrzygania dylematów etycznych związanych z wykonywanym zawodem w oparciu o obserwację funkcjonowania sektora kultury i sektora kreatywnego poprzez wizyty studyjne.	Metoda 2

Treści programowe

1. Kultura w działaniu

Opis:

Podczas wykładu studenci i studentki wspólnie z prowadzącą/ym wypracowują najbardziej aktualną koncepcję tożsamości dyscypliny: sytuują kulturoznawstwo wobec innych dyscyplin i praktyk pozaakademickich o ambicjach analitycznych i badawczych. Zgromadzone dotąd wiadomości na temat historii badań kulturowych, teorii i metod zyskują tu perspektywę interdyscyplinarną, a dyskusja przybiera formę meta-dyskusji. Studentki i studenci uczą się wykorzystywać metody i treści przynależne do różnych dyscyplin do realizacji własnych projektów badawczych o możliwie najbardziej transdyscyplinowym charakterze. Poszukują potencjalnych współpracowników (zarówno jednostkowych, jak instytucjonalnych czy zespołowych).

Treści:

- rozumienie interdyscyplinarności
- studia kulturowe - różne perspektywy
- pułapki zaangażowania
- akademicki aktywizm a fantazmat obiektywizmu
- czy artyści współcześni mogą wspomóc humanistykę?
- nauki społeczne: ograniczenia i wyzwania
- teoria krytyczna a fikcja badawcza
- myślenie a działanie: dostępne paradygmaty
- *practice as research*
- nauka obywatelska

Literatura obowiązkowa:

- *Kulturo-znawstwo. Dyscyplina bez dyscypliny?*, red. W.J. Burszta, M. Januszkiewicz, Wydawnictwo Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej „Academica”, Warszawa 2010.
- Szkoła patrzenia <https://szkolapatrzenia.pl/>.
- “Kultura Współczesna” wybrane zagadnienia i artykuły naukowe z lat 2015-2021.

2. Wizyty studyjne**Opis:**

Podczas wizyt studyjnych w rozmaitych instytucjach kultury i sztuki współczesnej studenci i studentki obcują z realnie transdyscyplinarnym charakterem translacji badań kulturowych na liczne praktyki w polu kultury współczesnej. Odwiedzają w tym celu zarówno duże, umocowane i posiadające długą historię instytucje publiczne, jak NGOsy, strat-upy, niepubliczne instytucje artystyczne, poznają rozmaite metody pracy i działania, które roszczą sobie pretensje do pracy badawczej w polu kultury współczesnej.

Treści:

- instytucja kultury czym jest dziś czym będzie jutro
- instytucja odpowiedzialna (pola odpowiedzialności instytucjonalnej)
- praktycy kultury jako inicjatorzy refleksji krytycznej
- formy wytwarzania wspólnoty obywatelskiej w polu kultury
- kultura a narracja narodowe (kultury transnarodowe)
- mapowanie statusu kulturoznawcy dziś

Literatura obowiązkowa:

- “Kultura Współczesna” wybrane zagadnienia i artykuły naukowe z lat 2015-2021.
- “Czas Kultury” wybrane zagadnienia i artykuły naukowe z lat 2015-2021.
- “Teksty Drugie” wybrane zagadnienia i artykuły naukowe z lat 2015-2021.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Prezentacja	<ul style="list-style-type: none"> ● zdobycie minimalnej liczby punktów: 21 ● maksymalna liczba punktów do zdobycia: 60

Metoda 2	Projekt badawczy	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 31 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 60
----------	------------------	---

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na ćwiczeniach. Dopuszczalne dwie nieusprawiedliwione nieobecności na ćwiczeniach i jedna na warsztatach;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU			
-------------------------	--	--	--

Nazwa przedmiotu: Kulturoznawstwo krytyczne I		Formy: konwersatorium ćwiczenia	Obligatoryjność: obowiązkowy
---	--	--	--

Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna	Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
---	---	-----------------------------------

Forma studiów: stacjonarna	Semestr: trzeci	Liczba godzin w planie studiów: 60	Liczba punktów ECTS: 6
--------------------------------------	---------------------------	--	-------------------------------

Składowe przedmiotu			
----------------------------	--	--	--

1. Teorie krytyczne i postkrytyczne, konwersatorium, 30h. 2. Humanistyka w działaniu 1, ćwiczenia, 30h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

<p>Przedmiot ten to pierwsza część cyklu poświęconego krytycznym teoriom kultury, do którego wprowadzenie stanowił przedmiot "Wstęp do nauk o kulturze". Uwaga skupia się tu na krytycznych i postkrytycznych teoriach i postawach badawczych we współczesnych studiach kulturowych. Studentki i studenci zapoznają się z klasycznymi przykładami teorii krytycznych i ich ewolucji w XX i XXI-wiecznej humanistyce. Poznają tym samym podwaliny samych studiów kulturowych oraz ich relacji ze światem społecznym, politycznym, gospodarczym. Uczą się różnych formuł zaangażowania w humanistyce, poznając sposoby przekładania wiedzy na oddziaływanie pozaakademickie.</p>
--

Efekty uczenia się		
---------------------------	--	--

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W01	Student/ka zna i rozumie w stopniu zaawansowanym umiejscowienie teorii kultury wśród teorii krytycznych i postkrytycznych XX i XXI wieku, ich wzajemne związki i relacje.	Metoda 1

KL2_W02 KL1_W03	Student/ka zna i rozumie w stopniu zaawansowanym teorie krytyczne i postkrytyczne oraz właściwy im aparat pojęciowy.	Metoda 1
KL1_W11	Student/ka zna i rozumie w stopniu zaawansowanym metody analizy i interpretacji tekstów kultury wykorzystujące teorie krytyczne i postkrytyczne jako kontekst.	Metoda 1
KL1_U01	Student/ka potrafi wykorzystać teorie krytyczne i postkrytyczne do szczegółowego opisu i analizy jednostkowych procesów i zjawisk artystycznych oraz kulturowych.	Metoda 1
KL1_U03	Student/ka potrafi stawiać tezy, merytorycznie argumentować z wykorzystaniem teorii krytycznych i postkrytycznych, oraz formułować własne wnioski.	Metoda 1
KL1_U09	Student/ka potrafi przygotować oraz zaprezentować wystąpienie ustne poświęcone analizie i interpretacji wybranego zjawiska kulturowego bądź artystycznego z wykorzystaniem teorii krytycznych i postkrytycznych.	Metoda 1
KL1_K01	Student/ka jest gotów/a do wykorzystywania teorii krytycznych i postkrytycznych do oceny posiadanej i zdobywanej wiedzy oraz praktycznych jej zastosowań.	Metoda 1

Treści programowe

1. Teorie krytyczne i postkrytyczne

Opis:

Celem kursu jest zapoznanie studentów i studentek z wybranymi teoriami krytycznymi i postkrytycznymi humanistyki XX i XXI wieku, w tym z estetycznymi, etycznymi i politycznymi odślonami tych teorii. Uczestnicy i uczestniczki, czytając wybrane fragmenty tekstów czołowych przedstawicieli humanistyki, nie tylko poznają niezwykle złożony krajobraz dwudziestowiecznej myśli społecznej, filozoficznej, kulturowej, politycznej, ale również uczą się po nim poruszać, tworząc mapę pojęć, głównych założeń i późniejszych losów tych teorii i relacji w jakich ze sobą pozostają. Rozmowa na temat każdego z zaproponowanych tekstów poprzedzona jest wprowadzeniem przygotowanym przez wykładowcę bądź wykładowczynię, który/a nakreśla szerszy kontekst teoretyczny, w którym dany tekst funkcjonuje. Część konwersatoryjną uzupełnia komponent praktyczny pokazujący aplikowalność poszczególnych teorii.

Treści:

Część I. Wprowadzenie

- Znaczenie i rola teorii we współczesnej humanistyce
- Jak powstaje teoria.
- Teoria a praktyka na przestrzeni wieków

Część II. Teorie krytyczne i postkrytyczne XX i XXI wieku

- Hermeneutyka
- Marksizm
- Psychoanaliza
- Fenomenologia
- Strukturalizm
- Dekonstrukcja
- Pragmatyzm
- Narratywizm

Część III. Estetyczne, etyczne i polityczne odslony teorii krytycznych i postkrytycznych

- Nieprzedstawialność
- Sprawiedliwość
- Polityczność

Literatura obowiązkowa:

- A. Burzyńska, M.P. Markowski (red.), *Teorie literatury XX wieku. Podręcznik*, Znak, Kraków 2006 (fragm.).
- Wybrane fragmenty tekstów takich autorów jak: Z. Freud, H-G. Gadamer, M. Foucault, M. Heidegger, J. Łotman, K. Marks, G. Agamben, E. Levinas, R. Rorty.

2. Humanistyka w działaniu 1**Opis:**

Celem kursu jest ukazanie i przeciwienie aplikowalności teorii krytycznych i postkrytycznych humanistyki XX i XXI wieku. W trakcie zajęć poznane na części konwersatoryjnej teorie zyskują aplikacyjny wymiar, stając się kontekstem dla pracy analityczno-interpretacyjnej. Studenci i studentki w trakcie ćwiczeń będą poznawać zarówno klasyczne już interpretacje tekstów i zjawisk kultury, autorstwa cenionych humanistów, jak i podejmą autorskie próby analizy i interpretacji takich tekstów i zjawisk. Próby te zaprezentowane zostaną w trakcie wystąpień publicznych przewidzianych na ostatnich dwóch zajęciach. Każda taka próba stanie się przedmiotem dyskusji całej grupy.

Treści:

Część I. Wprowadzenie.

- Aplikacyjność teorii humanistycznych w tym zwłaszcza teorii XX i XXI wiecznych.
- Teoria jako kontekst interpretacyjny

Część II. Analiza i interpretacja zjawisk i tekstów kultury.

- Hermeneutyka jako kontekst
- Marksizm jako kontekst
- Psychoanaliza jako kontekst
- Fenomenologia jako kontekst
- Strukturalizm jako kontekst
- Dekonstrukcja jako kontekst
- Pragmatyzm jako kontekst

- Narratywizm jako kontekst
- Część III. Publiczne wystąpienia studentów i studentek prezentujące przygotowaną interpretację zjawiska bądź tekstu kulturowego.

Literatura obowiązkowa:

- A. Burzyńska, M.P. Markowski (red.), *Teorie literatury XX wieku. Podręcznik*, Znak, Kraków 2006 (fragm.).
- Wybrane fragmenty tekstów takich autorów jak: Z. Freud, H-G. Gadamer, M. Foucault, M. Heidegger, J. Łotman, K. Marks, G. Agamben, E. Levinas, R. Rorty.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Wystąpienie publiczne	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 51 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 100

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na konwersatoriach oraz ćwiczeniach. Dopuszczalne dwie nieusprawiedliwiona nieobecności na każdym z kursów;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU			
-------------------------	--	--	--

Nazwa przedmiotu: Kulturoznawstwo krytyczne II		Formy: konwersatorium ćwiczenia	Obligatoryjność: obowiązkowy
--	--	--	--

Kierunek studiów: Kulturoznawstwo	Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Specjalność: Kultura współczesna		

Forma studiów: stacjonarna	Semestr: czwarty	Liczba godzin w planie studiów: 60	Liczba punktów ECTS: 6
--------------------------------------	----------------------------	--	-------------------------------

Składowe przedmiotu			
----------------------------	--	--	--

1. Teorie emancypacyjne i społeczne, konwersatorium, 30h. 2. Humanistyka w działaniu 2, ćwiczenia, 30h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

<p>Przedmiot ten to druga część cyklu poświęconego teoriom kultury, do którego wprowadzenie stanowił przedmiot "Wstęp do nauk o kulturze". Uwaga skupia się tu na teoriach emancypacyjnych. Studentki i studenci zapoznają się z klasycznymi przykładami teorii emancypacyjnych, poznają postawy zaangażowana w obrębie współczesnej humanistyki oraz śledzą ewolucję tendencji prorównościowych w XX i XXI wieku. Rozwijają poznane wcześniej formuły zaangażowania w humanistyce, projektują zjawiska, które zapewniają humanistyce skuteczność i niezbędność w dynamicznie zmieniającym się globalnym świecie. Uczą się sposobów przekładania wiedzy na oddziaływanie pozaakademickie.</p>

Efekty uczenia się		
---------------------------	--	--

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W01	Student/ka zna i rozumie umiejscowienie kulturoznawstwa w dziedzinie nauk humanistycznych oraz jego relację ze studiami postkolonialnymi i feministycznymi;	Metoda 1
KL1_W03	Student/ka zna i rozumie podstawowe elementy teorii postkolonialnej i feministycznej oraz właściwy im aparat pojęciowy;	Metoda 1

KL1_W05	Student/ka zna i rozumie społeczne i kulturowe dylematy i wyzwania współczesnego świata (w tym te związane z kategorią rasy i płci kulturowo-społecznej) w wymiarze lokalnym oraz globalnym;	Metoda 1 i 2
KL1_W06	Student/ka zna i rozumie mechanizmy społecznego i kulturowego wykluczenia ze względu na tożsamość psychoseksualną oraz wie, jak im przeciwdziałać i zapobiegać;	Metoda 2
KL1_W07	Student/ka zna i rozumie znaczenie wartości równości i inkluzyjności w kontekście osób nieheteronormatywnych oraz istotę szacunku wobec innych;	Metoda 2
KL1_U01	Student/ka potrafi wykorzystać zaawansowaną wiedzę teoretyczną z zakresu <i>queer studies</i> do szczegółowego opisu i analizy jednostkowych procesów i zjawisk społecznych oraz kulturowych związanych z tożsamością psychoseksualną;	Metoda 2
KL1_U06	Student/ka potrafi w oparciu o poznane systemy normatywne opracować rozwiązania wybranego problemu społeczno-kulturowego związanego z problematyką tożsamości psychoseksualnej;	Metoda 2
KL1_U15	Student/ka potrafi rozpoznać istotność kształcenia ustawicznego w zakresie studiów postkolonialnych i feministycznych dla rozwoju osobistego i zawodowego.	Metoda 1
KL1_K03	Student/ka jest gotowa/gotów na przeciwdziałania społecznym zachowaniom dyskryminującym innych ze względu na płeć, wiek, orientację seksualną, wyznanie, pochodzenie, niepełnosprawność, wygląd i inne kategorie różnicujące przez współorganizowanie działalności na rzecz równego traktowania;	Metoda 1 i 2

Treści programowe
1. Teorie emancypacyjne i społeczne
<p>Opis: Celem kursu jest dostarczenie podstawowej wiedzy na temat historii i współczesnego statusu szczególnych form refleksji krytycznej i emancypacyjnej, jaką stanowią teoria postkolonialna oraz teoria feministyczna. Wskazane zostaną główne nurty, założenia i debata wokół powyżej wymienionych szkół myślenia. W trakcie konwersatorium prześledzimy najistotniejsze momenty namysłu nad rasą i koncepcją płci kulturowo-społecznej oraz umiejscowimy je w szerszym kontekście strategii emancypacyjnych.</p>

Treści:

- Studia postkolonialne jako krytyka kulturowa.
- Feminizm. Historia emancypacji kobiet.
- Gender. Czym jest płeć kulturowo społeczna?
- Intersekcjonalność. Wzajemne powiązania systemu płci kulturowej, rasy i klasy.

Literatura obowiązkowa:

- S. Beauvoir, *Druga płeć*, (G. Mycielska, M. Leśniewska, tłum.). Warszawa 2003 (wybrane fragmenty).
- F. Fanon, *Wyklęty lud ziemi*, Warszawa 1985 (wybrane fragmenty).
- E. T. Said, *Orientalizm*, Warszawa 1991 (wybrane fragmenty).

2. Humanistyka w działaniu 2**Opis:**

W trakcie ćwiczeń poddamy analizie przenikanie się akademickich form wytwarzania wiedzy z tymi pochodzącymi z praktyki społecznej na przykładzie *queer studies*. Poznamy globalną i lokalną historię społeczności LGBTQIA+ oraz stosowane przez nią praktyki kulturowego oporu, co pomoże zrozumieć historyczno-społeczny kontekst teorii. Przyjrzymy się jej aplikowaniu w praktyce na przykładach budowania sojuszy społecznych i współpracy naukowej społeczności queer z innymi grupami wykluczonymi społecznie. Na tej podstawie ocenimy potencjał sprawstwa we współczesnej humanistyce.

Treści:

Część I - wprowadzenie teoretyczne

- Niekonwencjonalne metody badania historii (w tym *queerowanie historii*).
- Kamp jako wyzwalające performowanie płci.
- Queer jako forma oporu wobec neoliberalnych ideologii.

Część II - studia przypadków

- Queerowanie historii na wybranych przykładach.
- Kulturotwórcza rola queerowania norm płciowych.
- „Klirowe przegrywy” jako trop w popkulturze.

Część III - queer, czyli sojusz

- Przedstawienie „sojuszu” jako kategorii analitycznej we współczesnej humanistyce.
- Analiza intersekcjonalna teorii queer i feminizmu oraz studiów post- i dekolonialnych.
- Analiza protestów o prawa społeczności LGBTQIA+ i prawa reprodukcyjne na wybranych przykładach.

Literatura obowiązkowa

- J. Halberstam, *Przedziwna sztuka porażki*, Wydawnictwo Krytyki Politycznej, Warszawa 2018.
- J. Mizielińska, *Idee pogubione w czasie – polityka LGBT vs teoria queer w Polsce i na Zachodzie*, „Przegląd Kulturoznawczy”, 2012, nr 3(13), ss. 287-301.
- S. Sontag, *Notatki o kampie*, [w:] „Literatura na świecie”, 1979, nr 9.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
--	-------------------	--------------------

Metoda 1	Kolokwium	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 26 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50
Metoda 2	Projekt grupowy	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 26 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na konwersatorium i ćwiczeniach. Dopuszczalne po dwie nieusprawiedliwione nieobecności na każdym z kursów;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU			
-------------------------	--	--	--

Nazwa przedmiotu: Literatura popularna		Formy: konwersatorium warsztaty	Obligatoryjność: obowiązkowy
--	--	--	--

Kierunek studiów: Kulturoznawstwo	Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski	
Specjalność: Kultura współczesna			

Forma studiów: stacjonarna	Semestr: trzeci	Liczba godzin w planie studiów: 60	Liczba punktów ECTS: 6
--------------------------------------	---------------------------	--	-------------------------------

Składowe przedmiotu			
----------------------------	--	--	--

1. Literatura popularna, konwersatorium, 30h. 2. Laboratorium kryminału i thrillera, warsztaty, 30h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

<p>Przedmiot ten stanowi kontynuację zgłębiania współczesnej kultury literackiej, jak również bazuje na wiedzy zdobywanej w ramach kursu "Teorie kultury popularnej". Tym razem tematyką przewodnią jest literatura popularna. Studenci poznają historię literatury popularnej XX i XXI wieku, główne prądy, tendencje, twórców i twórczynie. Komponent teoretyczny uzupełnia warsztat poświęcony pisaniu literatury popularnej, zgodnie z tezą, że znając warsztat pisarza jesteśmy uważniejszymi i bardziej świadomymi czytelnikami i czytelniczkami. Studenci uczą się sposobów konstruowania narracji, co jest niezwykle cenną kompetencją nie tylko w ramach działalności akademickiej, ale również w sektorze kreatywnym.</p>

Efekty uczenia się		
---------------------------	--	--

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W04	Student/ka zna i rozumie wybrane: fakty z najnowszej literatury popularnej w tym kryminalnej, zjawiska kulturowe XX i XXI wieku ze szczególnym uwzględnieniem literatury popularnej;	Metoda 1

KL1_K06	Student/ka jest gotowa/y do poszerzania wiedzy o kulturze i literaturze popularnej, świadomego i krytycznego korzystanie z jej zasobów	Metoda 1
KL1_U02	Student/ka potrafi konfrontować się z tekstami kultury popularnej, tworzyć kryteria ich oceny oraz gradacji artystycznej;	Metoda 2
KL1_U03	Student/ka potrafi formułować poglądy w oparciu o nabytą wiedzę teoretyczną z zakresu kultury i literatury popularnej;	Metoda 2
KL1_U04	Student/ka potrafi interpretować wybrane teksty literatury popularnej;	Metoda 2
KL1_U12	Student/ka potrafi organizować i planować pracę własną w zakresie badania literatury i kultury popularnej	Metoda 1 i 2

Treści programowe

1. Literatura popularna

Opis:

Celem kursu jest zapoznanie studentów z “literaturą gatunków”, a więc taką, której reguły są wyraźnie skodyfikowane i kodyfikacja ta wyznacza horyzont oczekiwań czytelniczych. Uwaga skupiona jest na pięciu gatunkach: powieści kryminalnej, horroru, fantasy, science fiction oraz romansu, zaś przedmiotem analizy będą klasyczne tytuły sytuujące się w tych obszarach. Ponadto na zajęciach podjęte zostają kwestie dotyczące socjologii literatury (m.in. zmieniającego się wizerunku pisarki/pisarza).

Treści:

- Co czyni literaturę popularną naprawdę popularną, czyli kwestie terminologiczne;
- Powieść kryminalna (R. Chandler);
- Horror (S. King);
- Fantasy (G. R. R. Martin; A. Sapkowski)
- Science fiction (P. Dick; W. Gibson)
- Literatura popularna jako “towar”.
- Pisarz/pisarka jako celebryta

Literatura obowiązkowa:

- *Słownik literatury popularnej.* (1997). (red.) Żabski, J., Wrocław.
- N. Carroll, *Filozofia horroru albo paradoksy uczuć*, Gdańsk 2005.
- A. Sapkowski, *Rękopis znaleziony w smoczej jaskini*, Warszawa 2011.

2. Laboratorium kryminału i thrillera

Opis:

Istotą “laboratoryjnego” podejścia do jednego z kluczowych gatunków literatury popularnej jest spojrzenie na literaturę jako “preparat”, zaś na procedurę pisania - jako “eksperyment”. W tym celu studentki i studenci podczas tych zajęć dostają czysto pisarskie zadania do wykonania. Następnie zaś zadania te są konfrontowane z tym, jak podobne problemy rozwiązują pisarze-zawodowcy. Laboratorium daje unikalną możliwość spojrzenia na literaturę z dwóch stron - teoretycznej i praktycznej - oraz skonfrontowania tych podejść.

Treści:

- Bohater - serce powieści;
- Struktura fabularna - szkielet powieści;
- Czas i przestrzeń w utworze literackim;
- Jak rozmawiają i mówią bohaterowie?
- Rola szczegółu i detalu w literaturze.

Literatura obowiązkowa:

- W. Burszta, M. Czubaj, *Kryminalna odyseja i dalsze szkice o czytaniu i pisaniu*, Gdańsk 2017.
- M. Czubaj, *Etnolog w Mieście Grzechu. Powieść kryminalna jako świadectwo antropologiczne*, Gdańsk 2010.
- S. King, *Jak pisać: pamiętnik rzemieślnika*, Warszawa 2001.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Regularne i aktywne uczestnictwo w zajęciach	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 26 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50
Metoda 2	Regularne przygotowywanie “próbek” literackich oraz napisanie recenzji krytycznoliterackiej	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 26 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na zajęciach warsztatach. Dopuszczalne 2 nieusprawiedliwione nieobecności
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU			
-------------------------	--	--	--

Nazwa przedmiotu: Praca projektowa		Formy: warsztaty	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: piąty	Liczba godzin w planie studiów: 45	Liczba punktów ECTS: 4

Składowe przedmiotu			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Metody pracy projektowej, warsztaty, 30h. 2. Źródła finansowania projektów, warsztaty, 15h. 			

Miejsce przedmiotu w programie studiów
<p>Trzeci z cyklu przedmiotów poświęconych ekonomicznemu i gospodarczemu wymiarowi kultury. Stanowi również kontynuację i doskonalenie umiejętności związanych z pracą w grupie, nabytych w trakcie kursu "Modele pracy zespołowej". Przedmiot wprowadza w tajniki i niuanse pracy projektowej zarówno w wymiarze indywidualnym, jak zespołowym. Studenci i studentki zapoznają się z poszczególnymi etapami pracy projektowej, uczą się odpowiedniego formułowania celów projektów, tworzenia harmonogramów, zarządzania nimi i późniejszej ich ewaluacji. Zapoznają się również z możliwościami finansowania projektów ze środków publicznych i prywatnych, polskich i zagranicznych. Z przedmiotem tym silnie korespondują dwa inne przedmioty tego cyklu: "Sektor kreatywny" i "Produkcja kulturalna".</p>

Efekty uczenia się		
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W08	Student/ka zna i rozumie podstawowe mechanizmy działania współczesnych instytucji kultury i organizacji pozarządowych działających w obszarze kultury, w tym ekonomiczne i prawne aspekty działania sektora kreatywnego.	Metoda 2

KL1_U11	Student/ka potrafi pracować w wielokulturowym i interdyscyplinarnym zespole, przyjmując w nim różne role.	Metoda 1
KL1_U12	Student/ka potrafi samodzielnie planować i organizować pracę indywidualną oraz zespołową, jak i odpowiednio definiować priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania.	Metoda 1
KL1_K05	Student/ka jest gotów/a do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy nie tylko w sektorze małych i średnich przedsiębiorstw, ale również w sektorze publicznym oraz pozarządowym.	Metoda 2

Treści programowe
1. Metody pracy projektowej
<p>Opis: Kurs pozwoli studentom i studentkom zapoznać się z ekonomiczno-zarządczym wymiarem kultury jako kontynuacja i doskonalenie umiejętności związanych z pracą w grupie, nabytych w trakcie kursu "Modele pracy zespołowej". Przedmiot wprowadza w tajniki i niuanse pracy projektowej zarówno w wymiarze indywidualnym, jak zespołowym. Studenci i studentki zapoznają się z poszczególnymi etapami pracy projektowej, uczą się odpowiedniego formułowania celów projektów, tworzenia harmonogramów, zarządzania nimi i późniejszej ich ewaluacji.</p>
<p>Treści: Część I. Zawiązanie projektu</p> <ul style="list-style-type: none"> • Metody pracy nad projektem. Formułowanie koncepcji projektu. Koncepcja SMART w określaniu celów projektu. Środowisko projektowe – otoczenie społeczno-gospodarcze, interesariusze projektu. • Sformułowanie celów projektu. Oszacowanie potencjału zespołu i możliwości współpracy z otoczeniem. • Rodzaje projektów i ich charakterystyka. Cykl życia projektu. Fazy i etapy pracy nad poszczególnymi zadaniami w projekcie. • Analiza mocnych i słabych stron projektu. • Produkty i rezultaty projektu. <p>Część II. Zarządzanie</p> <ul style="list-style-type: none"> • Budowanie struktury projektu. • Rozplanowanie projektu w czasie i podział na poszczególne zadania. Wykorzystanie narzędzi do zarządzania projektami – diagram Gantta i wyznaczenie ścieżki krytycznej (Critical Path Method, CPM). • Systematyczna ocena postępów w projekcie. Kontrola zmian w projekcie. Planowanie ryzyka – ryzyko w projekcie oraz proces określania zagrożeń. Określenie czynników krytycznych (Critical Success Factors – CSFs) dla projektu. • Efektywne zarządzanie konfliktem. Sformułowanie problemu, analiza sytuacji, formułowanie celów szczegółowych, tworzenie i analiza wariantów rozwiązań.

<p>Podjęcie decyzji.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kontrola i monitoring działań. <p>Część III. Narzędzia wspierające</p> <ul style="list-style-type: none"> • Metodyki zarządzania projektem (np. zgodnie z metodyką Prince 2, Agile). • Podstawowe narzędzia IT do zarządzania projektami i ich zastosowanie przy realizacji własnych projektów (np. ASANA, Google Aps).
<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> • S. Barker, R. Cole, <i>Zarządzanie projektem. Co dobry szef projektu wie, robi i mówi</i>, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 2010. • R. Walczak, <i>Podstawy zarządzania projektami. Metody i przykłady</i>, Wydawnictwo Difin, Warszawa 2014. • R. McGary, R.K. Wysocki, <i>Efektywne zarządzanie projektami</i>, Wydawnictwo OnePress, Gliwice 2005.
<p>2. Źródła finansowania projektów</p>
<p>Opis: Celem kursu jest zaznajomienie studentów i studentek z możliwościami finansowania projektów społeczno-kulturowych ze środków publicznych i prywatnych, polskich i zagranicznych.</p>
<p>Treści:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Podstawowe informacje o zasadach pozyskiwania środków zewnętrznych na projekty kulturalne. • Analizy wytycznych dla wnioskodawców. • Prezentacja dostępnych źródeł dofinansowania projektów kulturalnych (z uwzględnieniem środków samorządowych, rządowych, prywatnych, UE i in.) • Kryteria oceny projektów. • Prezentacja projektu zrealizowanego ze źródeł zewnętrznych.
<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> • M. Ćwikła, <i>Projekt to jest projekt. Specyfika zarządzania projektami kulturalnymi na przykładzie tworzenia koprodukcji teatralnych</i>, Attyka, Kraków: 2016. • A. Pluszyńska, A. Konior, Ł. Gawęł, <i>Zarządzanie w kulturze. Teoria i praktyka</i>, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2020. • K. Szreder, <i>ABC Projektariatu. O nędzy projektowego życia</i>. Warszawa: Fundacja Bęc Zmiana, Warszawa 2016.

Weryfikacja efektów uczenia się		
	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Aktywny udział w grze dydaktycznej	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 26 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50
Metoda 2	Prezentacja własnego pomysłu na projekt (wniosek projektowy) oraz konstruktywne	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 26

	uczestniczenie w debacie nad pomysłami wszystkich grup projektowych.	<ul style="list-style-type: none"> • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50
--	--	---

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na warsztatach – dopuszczalna jedna nieusprawiedliwiona nieobecność na każdym z warsztatów;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów oznacza 2 (niedostateczny), przedmiot musi być powtórzony.

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU			
------------------	--	--	--

Nazwa przedmiotu: Produkcja kulturowa		Formy: ćwiczenia	Obligatoryjność: obowiązkowy
---	--	----------------------------	--

Kierunek studiów: Kulturoznawstwo	Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Specjalność: Kultura współczesna		

Forma studiów: stacjonarna	Semestr: piąty	Liczba godzin w planie studiów: 45	Liczba punktów ECTS: 4
--------------------------------------	--------------------------	--	-------------------------------

Składowe przedmiotu

1. Organizacja wydarzeń, ćwiczenia, 30h. 2. Produkcja i postprodukcja, ćwiczenia, 15h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów
--

<p>Drugi z cyklu przedmiotów poświęconych ekonomicznemu i gospodarczemu wymiarowi kultury. Celem przedmiotu jest zapoznanie słuchaczy ze strategiami i metodami organizacji wydarzeń kulturalnych, ich produkcji i postprodukcji. Wnikliwa analiza procesów, ich poszczególnych etapów, szacowanie ryzyka, przewidywanie problemów i umiejętne im przeciwdziałanie oraz rozstrzyganie dylematów. Studenci i studentki otrzymują narzędzia do aktywnego uczestnictwa w produkcji i postprodukcji wydarzeń kulturalnych. Z przedmiotem tym silnie korespondują dwa inne przedmioty tego cyklu: "Sektor kreatywny" i "Praca projektowa".</p>

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W08	Student/ka w zaawansowanym stopniu zna i rozumie podstawowe mechanizmy funkcjonowania współczesnych instytucji i organizacji pozarządowych działających w obszarze kultury i sektora kreatywnego, w szczególności w zakresie uwarunkowań ekonomicznych, organizacyjnych i prawnych;	Metoda 1 Metoda 2

KL1_U11	Student/ka potrafi skutecznie pracować w różnych rolach w ramach zespołów zadaniowych mających charakter wielokulturowych i interdyscyplinarny, zwłaszcza w kontekście złożonych zadań typowych dla organizacji wydarzeń kulturalnych;	Metoda 1
KL1_U12	Student/ka potrafi samodzielnie zaplanować i zorganizować pracę (zarówno swoją własną, jak i zespołową), a także zarządzać procesem realizacji projektu, m.in. przez odpowiednie określenie priorytetów i delegowanie zadań;	Metoda 1 Metoda 2
KL1_K04	Student/ka jest gotów/gotowa do podejmowania inicjatyw mających na celu zapewnienie równego dostępu do kultury, w szczególności w zakresie projektowania i realizacji inkluzywnych wydarzeń kulturalnych;	Metoda 1
KL1_K05	Student/ka jest gotowy/gotowa do planowania, inicjowania i realizacji działań związanych z pozyskiwaniem finansowania i komercjalizacją w obszarze kultury, z uwzględnieniem specyfiki działalności w sektorze MŚP, sektorze publicznym oraz organizacji pozarządowych;	Metoda 1 Metoda 2
KL1_K07	Student/ka jest gotowy/gotowa do podejmowania działań mających na celu rozwój kultury i zachowanie dziedzictwa kulturowego, m.in. w kontekście działań o wymiarze lokalnym i globalnym związanych z produkcją i postprodukcją wydarzeń kulturalnych.	Metoda 1 Metoda 2

Treści programowe

1. Organizacja wydarzeń

Opis:

Podstawowym celem kursu jest opanowanie przez uczestników i uczestniczki wiedzy oraz umiejętności praktycznych pozwalających na skuteczne inicjowanie, planowanie i organizację wydarzeń kulturalnych. Poszczególne zajęcia, często realizowane w małych grupach, są w dużym stopniu zorientowane na kształtowanie kompetencji pozwalających na podejmowanie praktycznych działań w obszarze projektowania i realizacji wydarzeń kulturalnych (w tym w zakresie skutecznego i efektywnego funkcjonowania w kontekście zespołowo realizowanej pracy projektowej). Podczas zajęć studenci i studentki zapoznani zatem zostają z najbardziej istotnymi obszarami związanymi z organizacją wydarzeń kulturalnych, w tym m.in. z uwarunkowaniami ekonomicznymi, prawnymi, a także problematyką inkluzywności.

Treści:

Ćwiczenia obejmuje m.in. takie zagadnienia i tematy jak:

- prawne, ekonomiczne i marketingowe uwarunkowania organizacji wydarzeń kulturalnych
- specyfika organizacji wydarzeń realizowanych przez poszczególne typy podmiotów działających na rynku (MŚP, organizacje publiczne i sektor pozarządowy)
- modele finansowania, pozyskiwanie partnerów, sponsorów i dotacji
- konstruowanie budżetu wydarzenia i nadzorowanie jego realizacji
- problematyka inkluzywności i dostępności w kontekście różnych kategorii wydarzeń kulturalnych

Literatura obowiązkowa:

- J. Allen, *Organizacja imprez*, Warszawa 2006.
- K. Celuch, *Przemysł spotkań*, Warszawa 2014.
- S. Parszowski, A. Kruczyński, *Imprezy masowe: organizacja, bezpieczeństwo, dobre praktyki*, Warszawa 2015.

2. Produkcja i postprodukcja

Opis:

W ramach zajęć uczestnicy i uczestniczki zdobywają wiedzę i umiejętności potrzebne do skutecznego podejmowania zadań w obszarze produkcji i postprodukcji wydarzeń kulturalnych. Zajęcia te mają charakter komplementarny wobec kursu "Organizacja wydarzeń", ale obejmują inne aspekty związane z tworzeniem, zarządzaniem i planowaniem tego procesu. Szczególnie istotnym tematem w czasie zajęć jest specyfika prawnych, organizacyjnych i ekonomicznych uwarunkowań produkcji i postprodukcji zależna od kontekstu instytucjonalnego (MSP, instytucje publiczne, organizacje pozarządowe). Ważnym elementem jest również pogłębiona refleksja nad rolą wydarzeń kulturalnych w promowaniu, wzbogacaniu i utrwalaniu dziedzictwa kulturowego (zarówno w kontekstach lokalnych, jak i w ramach globalnego rynku kultury).

Treści:

Tematyka ćwiczeń obejmuje m.in. takie treści jak:

- planowanie i zarządzanie procesem produkcji wydarzenia kulturalnego
- planowanie i zarządzanie procesem postprodukcji wydarzenia kulturalnego
- prawne uwarunkowania produkcji i postprodukcji wydarzeń ze szczególnym uwzględnieniem problematyki praw autorskich i majątkowych twórców
- modele finansowania i komercjalizacji działań w obszarze produkcji i postprodukcji wydarzeń kulturalnych i dystrybucji powstałych w ten sposób utworów
- działania w obszarze (post)produkcji jako narzędzie pozwalające na rozwój i zachowanie dziedzictwa kulturalnego

Literatura obowiązkowa:

1. Czarnecki, S., *Nowa widownia. O promocji w kulturze*, Warszawa 2016.
2. Kargul, J., *Upowszechnienie, animacja, komercjalizacja kultury*, Warszawa 2020.
3. Wrycz-Bekier, J., *Jak zapowiadać wydarzenia kulturalne Internecie, by przyciągnąć i zaangażować odbiorców*, Warszawa 2016.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Projekt zespołowy	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 36 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 70
Metoda 2	Praca pisemna (case study)	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 16 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 30

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na ćwiczeniach. Dopuszczalne trzy nieusprawiedliwione nieobecności (dwie w ramach kursu Organizacja wydarzeń i jedna w ramach kursu Produkcja i postprodukcja);
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU			
-------------------------	--	--	--

Nazwa przedmiotu: Przemiany nowych mediów		Formy: wykład konwersatorium	Obligatoryjność: obowiązkowy
---	--	---	--

Kierunek studiów: Kulturoznawstwo	Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Specjalność: Kultura współczesna		

Forma studiów: stacjonarna	Semestr: drugi	Liczba godzin w planie studiów: 30	Liczba punktów ECTS: 4
--------------------------------------	--------------------------	--	-------------------------------

Składowe przedmiotu

1. Telewizja 2.0 i seriale nowej generacji, wykład, 15h. 2. Usieciowane media cyfrowe, konwersatorium, 15h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

<p>Przedmiot stanowi rozwinięcie wątków podjętych w ramach kursu "Wstęp do kultury wizualnej", koncentrując się na nowych mediach, w tym ich przemianach w XX i XXI wieku. Studenci i studentki studiują przemiany telewizji, jej gatunków i formatów. Otrzymują narzędzia pozwalające na krytyczną analizę i interpretację. Poznają także dynamikę rozwoju mediów cyfrowych, ich wzajemne relacje oraz oddziaływanie społeczne i rolę w kulturze współczesnej. Przedmiot stanowi wprowadzenie do medioznawstwa i wskazuje, w jaki sposób narzędzia badań kulturowych pozwalają poruszać się w tym obszarze. Zdobyte kompetencje odegrają istotną rolę w ramach przedmiotu "Kultura wizualna – odsłony".</p>
--

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W02	Student/ka zna i rozumie zaawansowaną terminologię z zakresu badań mediów, ze szczególnym uwzględnieniem studiów nad telewizją oraz usieciowanymi mediami cyfrowymi;	Metoda 1
KL1_W03	Student/ka zna i rozumie w stopniu zaawansowanym wypracowane w ramach XX- i XXI-wiecznej	Metoda 2

	humanistyczne koncepcje poświęcone przemianom mediów i ich związkom z procesami kulturowo-społecznymi, a także właściwy im aparat pojęciowy;	
KL1_W04	Student/ka zna i rozumie wybrane fakty z najnowszej historii mediów, w tym zjawiska kulturowe XX i XXI wieku związane z telewizją i mediami cyfrowymi;	Metoda 2
KL1_U10	Student/ka potrafi brać udział w debatach na temat przemian medialnego ekosystemu, przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska na jego temat oraz dyskutować o nim w oparciu o znajomość kontekstów kulturowych, społecznych, infrastrukturalnych i ekonomicznych;	Metoda 3
KL1_04	Student/ka jest gotów/owa do inicjowania działań na rzecz równego dostępu do kultury, ze szczególnym uwzględnieniem przestrzeni internetu;	Metoda 2
KL1_06	Student/ka jest gotów/owa do krytycznego uczestnictwa w życiu kulturalnym z wykorzystaniem różnych mediów i różnych jego form oraz ze świadomością ukrytych form wykluczeń powiązanych z różnymi usługami medialnymi.	Metoda 3

Treści programowe
1. Telewizja 2.0 i seriale nowej generacji
<p>Opis: Telewizja, paradygmatyczne medium ery <i>broadcast</i>, uległa w ostatnim ćwierćwieczu radykalnym przemianom. W ramach tego kursu zostają one zaprezentowane jako marker zmian całego medialnego ekosystemu: zmian modeli regulacji i modeli biznesowych, ale oczywiście także efekt wpływu nowych technologii. Wszystkie te elementy sprawiają, że telewizja nie jest już dziś tym, czym była, a większość nie tylko popularnych, ale też akademickich metafor powiązanych z tym medium uległa dramatycznemu przeterminowaniu. Podczas kursu studentki i studenci poznają uwarunkowania tych przemian i próby ich konceptualizacji, w czym pomogą studia przypadku, oparte na odniesieniach do seriali telewizyjnych nowej generacji.</p>
<p>Treści:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Przemiany rynku telewizji i treści wideo w Polsce oraz na świecie. ● Archeologia oraz historie telewizji. ● Telewizja w dobie konwergencji - koncepcje, definicje, rola medium w sferze publicznej. ● Telewizja jako tekst i obiekt - oglądanie jako praktyka społeczna. ● Nowe produkcje serialowe - studia przypadku.

Literatura obowiązkowa:

- W. Uricchio, *Czy kino miało być telewizją?*, przeł. E. Stawowczyk, "Kino" nr 11/98.
- *Zmierzch telewizji? Przemiany medium - antologia*, red. T. Bielak, M. Filiciak, G. Ptaszek, Warszawa 2011 (wybrane teksty).

2. Usieciowane media cyfrowe**Opis:**

Cyfryzacja i usieciwienie zmieniły medialny ekosystem, zmieniając logikę funkcjonowania mediów i praktyki ich użytkowania. Równocześnie utopijne fantazje związane z internetem jako podstawą nowej, bardziej otwartej na oddolne uczestnictwo przestrzeni publicznej, zostały skompromitowane przez afery takie jak ta z Cambridge Analytica. Kurs stanowi wprowadzenie do dyskusji toczących się dziś na poziomie kulturoznawstwa, ale i polityk publicznych – studentki i studenci wezmą w nich udział zarówno jako młodzi badaczki i badacze, jak i obywatelki i obywatele, funkcjonujący w świecie, w którym coraz większa część procesów społeczno-kulturowych – począwszy od codzienności, a na partycypacji w procesie demokratycznym kończąc – zapośredniczona jest przez media.

Treści:

- Podstawowe pojęcia i zjawiska związane z współczesnym medialnym ekosystemem.
- Społeczeństwo sieci. Materialistyczne podstawy nowych modeli społecznych.
- Społeczne obiegi obrazów i kapitalizm inwigilacji.
- Centrum i peryferia. Medialna „piracka modernizacja”.
- Zarządzanie wiedzą w internecie.
- Media mobilne i lokalizacyjne
- Toksyczne wizje innowacyjności.
- Branża IT i ekologia.

Literatura obowiązkowa:

- M. Juza, *Między wolnością a nadzorem. Internet w zmieniającym się społeczeństwie*, Kraków 2019
- D. Jemielniak, *Życie wirtualnych dzikich (wstęp)*, Warszawa 2017.
- M. Mazzucato, *Przedsiębiorcze państwo*, Warszawa 2013.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Test zaliczeniowy	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 26. • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50.
Metoda 2	Praca pisemna	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 13. • maksymalna liczba punktów do zdobycia:

		25.
Metoda 3	Prezentacja przygotowana w grupach	<ul style="list-style-type: none"> ● zdobycie minimalnej liczby punktów: 13. ● maksymalna liczba punktów do zdobycia: 25.

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność na zajęciach, z dopuszczeniem trzech nieusprawiedliwionych nieobecności;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Sektor kreatywny		Formy: wykład warsztaty ćwiczenia	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: piąty	Liczba godzin w planie studiów: 45	Liczba punktów ECTS: 4
Składowe przedmiotu			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Sektor kreatywny, wykład, 15h. 2. Innowacyjność w sektorze kreatywnym, warsztaty, 15h. 3. Prawo autorskie i pokrewne, ćwiczenia, 15. 			

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot otwiera cykl poświęcony ekonomicznemu i gospodarczemu wymiarowi kultury. Celem przedmiotu jest zapoznanie słuchaczy z podstawowymi mechanizmami działania współczesnych instytucji kultury działających w obszarze kultury zarówno w Polsce, jak i na świecie. Studenci i studentki poznają ekonomiczne i prawne aspekty działania sektora kreatywnego, mechanizmy wytwarzania innowacji w sektorze kreatywnym, a także prawne uwarunkowania własności intelektualnej. Otrzymują narzędzia do inicjowania działań na rzecz równego dostępu do kultury; myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy nie tylko w sektorze małych i średnich przedsiębiorstw, ale również w sektorze publicznym oraz w organizacjach pozarządowych; rozumienia i wykazywania odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego i rozwój kulturowy zarówno w wymiarze lokalnym, jak i globalnym. Z przedmiotem tym silnie korespondują dwa inne przedmioty tego cyklu: "Produkcja kulturowa" i "Praca projektowa".

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się

KL1_W08	Student/ka w zaawansowanym stopniu zna i rozumie podstawowe prawne i ekonomiczne mechanizmy działania współczesnych instytucji sektora kreatywnego (w różnych formach organizacyjno-prawnych: publicznych, prywatnych i non profit);	Metoda 1 Metoda 2 Metoda 3
KL1_W09	Student/ka w zaawansowanym stopniu zna i rozumie podstawy prawa autorskiego i praw pokrewnych;	Metoda 3
KL1_K04	Student/ka jest gotów (gotowa) do inicjowania działań (z uwzględnieniem ich prawnych i ekonomicznych uwarunkowań) na rzecz równego dostępu do kultury;	Metoda 1 Metoda 3
KL1_K05	Student/ka jest gotów (gotowa) do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy z uwzględnieniem specyfiki i ekonomicznych uwarunkowań sektora kreatywnego;	Metoda 1 Metoda 2
KL1_K07	Student/ka jest gotów (gotowa) do wykazywania odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego i rozwój branż sektora kreatywnego zarówno w wymiarze lokalnym, jak i globalnym;	Metoda 1
KL1_K08	Student/ka jest gotów (gotowa) do rozstrzygania dylematów etycznych związanych z wykonywanym zawodem z uwzględnieniem prawnych i ekonomicznych rezultatów działalności w sektorze kreatywnym.	Metoda 2

Treści programowe

1. Sektor kreatywny

Opis:

Celem kursu jest zapoznanie studentów i studentek z podstawowymi zagadnieniami dotyczącymi specyfiki działalności w sektorze kreatywnym, w szczególności z uwzględnieniem jego ekonomicznych uwarunkowań, finansowania w kulturze i branżach kreatywnych oraz praktycznych aspektów zarządzania dla przyszłych pracowników podmiotów gospodarki kreatywnej. Studenci i Studentki poznają także uwarunkowania rynku pracy sektora kreatywnego, a także sposoby finansowania podmiotów publicznych, prywatnych i non profit, co ułatwi im przyszłą pracę na stanowiskach kierowniczych i prowadzenie własnej działalności w obszarze gospodarki kreatywnej. Treści kursu obejmują najistotniejsze zagadnienia niezbędne dla przyszłych menedżerów kultury z perspektywy potrzeb współczesnego rynku pracy.

Treści:

- Sektor kreatywny, przemysły kreatywne, przemysły kultury - definicje
- Ekonomika sektora kreatywnego – teorie badawcze, stan prowadzonych badań, definicje, wskaźniki.
- Związki: ekonomika kultury - polityka kulturalna - finansowanie kultury. Zasady, formy, kryteria finansowania kultury ze środków publicznych, w Polsce i za granicą. Publiczne instytucje kultury;
- Rynek pracy twórców;
- Prywatne finansowanie kultury: mecenat, sponsorowanie, crowdfunding, csr;
- Od przemysłów kultury do gospodarki kreatywnej – ewolucja terminu - z punktu widzenia różnych organizacji międzynarodowych i państw europejskich. Terminy powiązane - gospodarka kreatywna, miasto kreatywne, klasa kreatywna, gospodarka doznań,
- Przemysły kultury, przemysły kreatywne: książka, kinematografia, fonografia, prasa, radio, telewizja, reklama. Rynek sztuki. Zagadnienia: organizacja rynku, struktura własnościowa, interwencjonizm państwa i oferta rynkowa

Literatura obowiązkowa:

- D. Ilczuk, *Ekonomika kultury*, PWN, Warszawa 2012.
- K. Zawadzki, *Praca i wynagrodzenia w gospodarce kreatywnej*, Wydawnictwo UMK, Toruń 2016.

2. Innowacyjność w sektorze kreatywnym**Opis:**

Celem zajęć jest zapoznanie studentów i studentek z praktycznymi aspektami funkcjonowania podmiotów sektora kreatywnego, z uwzględnieniem działań innowacyjnych. Owe działania będą odnosiły się nie tylko do specyfiki branż sektora kreatywnego, lecz także zarządzania podmiotami sektora kreatywnego. W toku zajęć przewidziano analizę studium przypadku, rozwiązywanie praktycznych problemów działalności podmiotów sektora kreatywnego – zarówno publicznych, prywatnych, jak i non profit.

Treści:

- Gospodarka kreatywna – ujęcie współczesne i historyczne, klasyfikacje
- Innowacyjność jako specyfika sektora kreatywnego
- Przemysły kultury
- Przemysły kreatywne
- Gospodarka kreatywne
- Przemysły praw autorskich
- Klasa kreatywna
- Innowacyjność jako postawa przedsiębiorcy sektora kreatywnego
- Formy organizacyjno-prawne podmiotów sektora kreatywnego
- Podstawowe problemy zarządzania podmiotami sektora kreatywnego
- Współczesne koncepcje zarządzania (wybór)
- Funkcje zarządzania
- Instrumenty motywacyjne, zintegrowany model motywacji
- Kompetencje i talenty
- Zarządzanie wiekiem i różnorodnością
- Zarządzanie zmianą

Literatura obowiązkowa:

- Ł. Burkiewicz, J. Kucharski (red.), *Kultura na rynku. Wybrane zagadnienia z zarządzania, marketingu i ekonomiki w sferze kultury*, Kraków 2017.
- R. Towse, *Ekonomika kultury. Kompendium*, NCK, Warszawa 2011.

3. Prawo autorskie i pokrewne**Opis:**

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów i studentek z podstawowymi regułami zasadami praktycznego stosowania prawa autorskiego. Po ukończeniu kursu studenci i studentki będą potrafili rozpoznać podstawowe problemy prawa autorskiego i praw pokrewnych, z którymi najczęściej mierzą się podmioty sektora kreatywnego. Zajęcia będą miały charakter praktyczny, w toku zajęć przewidziano rozwiązywanie kazuśów oraz studium przypadków.

Treści:

- Utwór
- Ustalenie postaci utworu
- Prawa osobiste i majątkowe
- Roszczenia prawa autorskiego
- Utwory zbiorowe, antologie
- Uchylenie ochrony, utwory twórczości równoległej
- Dysponowanie utworem, w tym udzielenie licencji
- Umowy prawa autorskiego
- Pracownicze prawa autorskie
- Egzekwowanie praw

Literatura obowiązkowa:

- R. Markiewicz, *Ilustrowane prawo autorskie*, Wolters Kluwer, 2018.
- K. Gliściński, *Wszystkie prawa zastrzeżone*, Fundacja Nowoczesna Polska, 2016.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Egzamin ustny	<ul style="list-style-type: none">• zdobycie minimalnej liczby punktów: powyżej 15• maksymalna liczba punktów do zdobycia: 30
Metoda 2	Projekt	<ul style="list-style-type: none">• zdobycie minimalnej liczby punktów: powyżej 17,5• maksymalna liczba punktów do zdobycia: 35
Metoda 3	Kolokwium pisemne - test	<ul style="list-style-type: none">• zdobycie minimalnej liczby punktów: powyżej 17,5• maksymalna liczba punktów do zdobycia: 35

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na warsztatach i ćwiczeniach. Dopuszczalna jedna nieusprawiedliwiona nieobecność;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Teorie kultury: przeszłość – teraźniejszość – przyszłość		Formy: konwersatorium ćwiczenia warsztaty	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: pierwszy	Liczba godzin w planie studiów: 75	Liczba punktów ECTS: 8

Składowe przedmiotu

1. Społeczne i kulturowe wymiary współczesnego świata, konwersatorium, 30h.
2. Historie (narracje, media pamięci, polityki pamięci), ćwiczenia, 30h.
3. Projektowanie przyszłości: słowo/obraz/dźwięk, warsztaty, 15h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

W ramach przedmiotu studenci i studentki poznają znaczenie nauk o kulturze dla refleksji zarówno o przeszłości, jak i teraźniejszości i przyszłości. Przekonują się o wzajemnym warunkowaniu się poszczególnych czasoprzestrzeni. Dowiadują się w jaki sposób humanistyka pozwala: rozumieć przeszłość (media, gatunki i formy poprzez które komunikujemy się z przeszłością), poznawać i analizować zjawisko pamięci kulturowej (ze szczególnym uwzględnieniem interdyscyplinarnych narzędzi studiów nad pamięcią), opisywać i oceniać zjawiska współczesnego świata, diagnozować wyzwania, z jakimi aktualnie się konfrontujemy, a także prognozować przyszłość, w jej aspekcie kulturowym, technologicznym, politycznym i społecznym. Przedmiot tworzy swego rodzaju mapę czasową pozwalającą rozpoznać źródła transformacji kulturowych, a także przewidywać kierunki przyszłych przemian, co stanowi znaczącą kulturoznawczą kompetencję, niezbędną dla dalszych studiów na specjalności "Kultura współczesna".

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się

KLT1_W04	Student/ka zna wybrane fakty z najnowszej historii kultury, zjawiska kulturowe XX i XXI wieku, wytwory kultury związane z refleksją nad przeszłością, ingerujące w zastany porządek społeczno-polityczny czy kreujące przyszłość.	Metoda 1/ Metoda 2
KLT1_W05	Student/ka zna wybrane społeczne i kulturowe dylematy i wyzwania współczesnego świata w wymiarze lokalnym oraz globalnym;	Metoda 1
KLT1_W06	Student/ka zna mechanizmy społecznego i kulturowego wykluczenia na podstawie tekstów kultury dotyczących przeszłości i pamięci oraz wie, jak im przeciwdziałać i zapobiegać;	Metoda 1 Metoda 2
KLT1_U01	Student/ka potrafi wykorzystać zaawansowaną wiedzę teoretyczną do szczegółowego opisu i analizy jednostkowych procesów i zjawisk społecznych oraz kulturowych dotyczących reprezentacji przeszłości i kształtu pamięci kulturowej;	Metoda 4
KLT1_U03	Student/ka potrafi stawiać tezy, merytorycznie argumentować z wykorzystaniem poglądów innych autorów oraz formułować własne wnioski dotyczące współczesności i charakterystycznych dla niej wyzwań oraz problemów ;	Metoda 1 Metoda 4
KLT1_U04	Student/ka potrafi analizować i interpretować aktualne przemiany kultury i na tej podstawie projektować rozwiązania dla przyszłości;	Metoda 3
KLT1_U06	Student/ka potrafi w oparciu o systemy normatywne opracować rozwiązania wskazanego przez prowadzącą/ego problemu społeczno-kulturowego;	Metoda 3
KLT1_K02	Student/ka jest gotowa/y do uznania roli wiedzy i diagnozy kulturowej w projektowaniu rozwiązań problemów społecznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem danego problemu;	Metoda 3
KLT1_K04	Student/ka jest gotowa/y do inicjowania działań na rzecz równego dostępu do kultury w oparciu o wiedzę dotyczącą wyzwań współczesności;	Metoda 3
KLT1_K07	Student/ka wykazuje odpowiedzialność za zachowanie dziedzictwa kulturowego i rozwój kulturowy zarówno w wymiarze lokalnym, jak i globalnym	Metoda 1

Treści programowe

1. Społeczne i kulturowe wymiary współczesnego świata

Opis:

Celem konwersatorium jest poznanie kompleksowego i skomplikowanego otoczenia oraz złożonych czynników przemian zjawisk we współczesnej kulturze i społeczeństwie. Wielowymiarowość jest tutaj kluczem - czyli analiza zmian w sferze społecznej, gospodarczej, technologicznej, środowiskowej, obywatelskiej, w jakimś sensie - ideowej, filozoficznej. Stąd ważne jest, by przybliżyć studentom poprzez lektury, rozmowę, ich analizy różnych przypadków zjawiska, które są dopiero „in statu nascendi” - takie, jak znaczenie przetwarzania danych dla ludzkiej wolności, czy polaryzacja społeczna generowana przez populizm, ale z użyciem narzędzi dezinformacji i mowy nienawiści.

Treści:

- Polska i Świat: jak definiować wyzwania?
- Prawa, obywatele, państwo
- Zmiany komunikacji
- Kody symboliczne i mitologie współczesnego świata
- Era post-prawdy: dezinformacja, manipulacja, polaryzacja
- Wiedza i post-wiedza - przykłady
- Ginące demokracje - populizm a demokracja
- Antropologia i technologia, w jakim miejscu jest ludzkość?
- Nowe Technologie: Szansa na współpracę ludzi i maszyn oraz między ludźmi
- Katastrofa ekologiczna

Literatura obowiązkowa:

- Y. N. Harari, *21 lekcji na XXI wiek*, Wydawnictwo Literackie, Kraków 2018.
- A. Przegalińska, D. Jemielniak, *Społeczeństwo Współpracy*, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2020.
- Y. Mounk, *Lud kontra demokracja. Dlaczego nasza wolność jest w niebezpieczeństwie i jak ją ocalić?* Biblioteka Kultury Liberalnej, Warszawa 2019.

2. Historie (narracje, media pamięci, polityki pamięci)

Opis:

Reprezentacje przeszłości są jedną z podstawowych sił kształtujących kulturę, wspomnienia choć dotyczą przeszłości, kształtują naszą teraźniejszość i przyszłość. W coraz bardziej zglobalizowanym świecie, naznaczonym bezprecedensowymi aktami (i obrazami) i ich medialnymi reprezentacjami, na dynamikę pamięci zbiorowej oddziałują liczne czynniki. Namysł nad zjawiskami związanymi z mechanizmami kulturowego pamiętania i zapominania jest niezbędny do rozumienia kultury współczesnej. Na zajęciach omawiane będą zagadnienia związane z pamięcią kulturową, różne koncepcje i teorie pamięci, możliwości aplikowania konceptualizacji pamięci do konkretnych wytworów i praktyk kulturowych.

Treści:

- Czym jest pamięć kulturowa?
- Pamięć jednostkowa i pamięć zbiorowa.
- Media i formy pamięci kulturowej

- Pamięć a artystyczne formy jej wyrazu
- Kultura popularna pamięci
- Pamięć narodowa i ponadnarodowa – pamięć wielokierunkowa
- Upamiętnianie – pomniki i przeciwpomniki a krajobraz pamięci
- Jak i co pamiętają instytucje – spór o muzea i kolekcje
- Przeciwpamięć, postpamięć, niepamięć

Literatura obowiązkowa:

- A. Erl, *Kultura pamięci. Wprowadzenie*, Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2018.
- A. Assmann, *Między historią a pamięcią. Antologia*, Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2013.
- *Antropologia pamięci. Zagadnienia i wybór tekstów*, Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2018.

3. Projektowanie przyszłości: słowo/obraz/dźwięk

Opis:

Cykl warsztatów poświęcony refleksji nad wyobrazeniami dotyczącymi przyszłości a zakorzenionymi w analizie zjawisk współczesnego świata przemian społeczno-politycznych. Zajęcia to seria spotkań, podczas których uczestniczki i uczestnicy określają kolejne obszary niepewności związane z tym, co ma nadejść, zapoznają się z różnymi tendencjami w przewidywaniu i projektowaniu przyszłości. tendencje te dotyczą zarówno obszaru gospodarczego, politycznego, społecznego, jak artystycznego i technologicznego. Studentki i studenci poznają narzędzia kulturoznawcze, które umożliwią im wniknięcie w obszar tych wyobrażeń i ich produktywną analizę.

Treści:

- Przyszłość Jak projektuje się przyszłość? Dlaczego jest taka niepewna? Mapowanie obszarów niepewności. Czym jest foresight – analiza konkretnych przykładów.
- Słowo: Czy sztuczna inteligencja napisze za nas artykuł?
- Obraz: Czy muzea staną się frontem walki o klimat?
- Dźwięk: Kto będzie mógł pozwolić sobie na ciszę?

Literatura obowiązkowa:

- R.Solnit, *Nadzieja w mroku. Nieznane opowieści, niebywale możliwości*, Wydawnictwo Karakter, Kraków 2019.
- A. Przegalińska, P. Oksanowicz, *Sztuczna inteligencja. Nieludzka, arcyłudzka*, I rozdział Wydawnictwo Znak, Kraków 2020.
- M. Tegmark, *Życie 3.0. Człowiek w erze sztucznej inteligencji*, Prószyński i S-ka, Warszawa 2019.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Prezentacja – wprowadzenie do dyskusji	<ul style="list-style-type: none"> ● zdobycie minimalnej liczby punktów: 16 ● maksymalna liczba

		punktów do zdobycia: 30
Metoda 2	Udział w dyskusji na zajęciach	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 11 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 20
Metoda 3	Realizacja zadań warsztatowych	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 11 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 20
Metoda 4	Przygotowanie trzech zwięzłych notatek z lektur	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 16 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 30

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na ćwiczeniach i warsztatach. Dopuszczalna jedna nieusprawiedliwiona nieobecność na warsztatach i dwie na ćwiczeniach
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU			
-------------------------	--	--	--

Nazwa przedmiotu: Warsztat współczesnego kulturoznawcy I		Formy: ćwiczenia warsztaty	Obligatoryjność: obowiązkowy
--	--	---	--

Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna	Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
---	---	-----------------------------------

Forma studiów: stacjonarna	Semestr: pierwszy	Liczba godzin w planie studiów: 45	Liczba punktów ECTS: 6
--------------------------------------	-----------------------------	--	-------------------------------

Składowe przedmiotu			
----------------------------	--	--	--

1. Krytyczna lektura tekstów akademickich, ćwiczenia, 30h. 2. Pisanie tekstów naukowych i popularnonaukowych, warsztaty, 15h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

<p>Pierwszy z cyklu przedmiotów wyposażających studentów i studentki w kulturoznawczy warsztat badawczy ma na celu podniesienie podstawowej kompetencji niezbędnej na studiach i w późniejszej pracy zawodowej: krytycznej analizy tekstu. Studenci i studentki uczą się czytać tekst ze zrozumieniem, analizować argumentację autorów i odtwarzać ich intencje, a przede wszystkim konfrontować je z własną wiedzą i opiniami. Uczą się także formułować własne myśli w formie narracji tekstowej, konstruować wywód, prowadzić polemikę, korzystać z tekstów źródłowych, tworzyć bibliografię. Umiejętność krytycznej analizy tekstu będzie niezbędna w trakcie kolejnych semestrów zarówno na zajęciach o charakterze teoretycznym, jak i praktycznym. Przedmiot silnie koresponduje z przedmiotem "Kompetencje akademickie", koncentrującym się na umiejętnościach związanych z pozyskiwaniem wiedzy i pracą zespołową.</p>

Efekty uczenia się		
---------------------------	--	--

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W11	Student/ka w zaawansowanym stopniu zna i rozumie sposoby wykorzystania metod i narzędzi analitycznych właściwych dla kulturoznawstwa;	Metoda 1

KL1_U02	Student/ka potrafi wyszukiwać i selekcjonować informacje - wykorzystując do tego różne narzędzia pozyskiwania danych i wiedzy - oraz dokonywać ich krytycznej i wielopoziomowej analizy;	Metoda 1
KL1_U03	Student/ka potrafi samodzielnie formułować i weryfikować hipotezy oraz argumentować z wykorzystaniem poglądów innych autorów;	Metoda 1
KL1_U07	Student/ka potrafi komunikować się przy użyciu różnych kanałów (rozmowa, dyskusja, poczta internetowa, prezentacja Power Point) i oraz nieskomplikowanych narzędzi informacyjno-komunikacyjnych (Skype, google meets, Zoom), posługując się przy tym terminologią kulturoznawczą;	Metoda 2
KL1_U08	Student/ka potrafi napisać nieskomplikowany esej zaliczeniowy dotyczący zagadnień poruszanych w ramach zajęć (humanistyka, kulturoznawstwo), wykorzystując przy tym różne ujęcia teoretyczne oraz różne źródła;	Metoda 1
KL1_K01	Student/ka jest gotów/gotowa do wzięcia udziału w dyskusji grupowej w trakcie zajęć oraz jest w stanie argumentować wykorzystując uzyskaną podczas zajęć wiedzę.	Metoda 2

Treści programowe

1. Krytyczna lektura tekstów akademickich

Opis:

Zajęcia poświęcone będą temu, jak przeprowadzać krytyczną lekturę tekstów akademickich z różnorodnych perspektyw (od perspektywy feministycznej, poprzez teorie krytyczne do perspektywy postkolonialnej). W oparciu o klasyczne i współczesne teksty ze wspomnianych obszarów zastanowimy się, czym jest wiedza, czy możliwa jest naukowa neutralność, obiektywizm; omówimy kategorie perspektywy, obecności i wykluczenia. W ramach aktywności podczas zajęć znajdują się: lektura tekstów, przygotowanie prezentacji multimedialnej, robienie notatek, zadawanie pytań, pisanie krytycznego eseju. W czasie kolejnych zajęć Studentki i Studenci poznawac będą kolejne teksty akademickie, analizując ich strukturę i dyskutując na temat omawianych w nich problemów.

Treści:

Część I. Hermeneutyka, metody i narzędzia służące analizie tekstów naukowych i innych tekstów kultury.

Część II. Dyskurs - dystynkcje – hegemonia – władza:

- porządku dyskursu;
- teorie różnicowania społecznego (symboliczne i kulturowe konstruowanie hierarchii społecznych);
- teorie hegemonii - od Gramsciego do brytyjskich studiów kulturowych;

Część III. Gdzie jest wiedza wykluczonych? Rasa, klasa, płeć. Wykluczonych epistemologie marginesu.

- "historia od dołu";
- konstruowanie przeciw pamięci;
- kultura podporządkowanych jako kultura oporu.

Literatura obowiązkowa:

- P. Bourdieu, Dystynkcja. Społeczna krytyka władzy sądenia, Scholar, Warszawa 2005. (wybrane fragmenty).
- R. Young, Postkolonializm. Wprowadzenie, WUJ, Kraków 2012. (wybrane fragmenty).
- E. Baldwin, i in. Wstęp do kulturoznawstwa, Zysk i S-ka, Poznań 2007. (wybrane fragmenty).

2. Pisanie tekstów naukowych i popularnonaukowych**Opis:**

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentek i studentów z podstawowymi zasadami rządzącymi pisanem tekstów naukowych i popularnonaukowych oraz krytyczną lekturą tekstów akademickich. Uczą się także formułować własne myśli w formie narracji tekstowej, konstruować wywód, prowadzić polemikę, korzystać z tekstów źródłowych, tworzyć bibliografię.

Treści:

Część I. Ważne pytania - zanim zaczniesz się pisać:

- Do kogo skierowany jest tekst? (czytelnik modelowy)
- Co chcę powiedzieć? (przesłanie)
- W jaki sposób ustrukturyzuję materiał? (spis treści)
- Czy mam już całość materiału? (plan niezbędnych uzupełnień)
- W jaki sposób będę wyrażać to co mam do powiedzenia? (język i styl)
- Kiedy zakończę pracę? (harmonogram)

Część II. Typowa struktura tekstu naukowego i popularnonaukowego:

- Problem badawczy
- pozycjonowanie paradygmatyczne i epistemologiczne badań,
- teoria związana z problemem badawczym,
- opis kontekstu kulturowego,
- opis metody: jak zostały przeprowadzone badania?
- reprezentacja: czyje problemy, perspektywa, poglądy itp. są w tekście przedstawione, jakie grupy i jednostki zostały pominięte, dlaczego?
- materiał empiryczny - raport ze studium w terenie
- dyskusja materiału empirycznego w świetle teorii,
- wnioski, w postaci modelu lub metafory,
- bibliografia.

Część III. Styl

- Poprawny język,
- prosty język styl najlepszy: krótkie zdania, jasna wypowiedź,
- nieseksistowskie i nierasistowskie formy językowe,
- gramatyka, ortografia i język
- czas: teraźniejszy, czy przeszły? Ważna konsekwencja stylu i czasu, szczególnie, gdy piszemy po angielsku,
- przypisy, formatowanie i referencje (typowe techniczne zalecenia do formatowania tekstu).

Część IV. Proces pisania

- Przygotowanie do pisania: organizacja materiału, rozplanowanie wypowiedzi,
- manuskrypt wstępny,
- redakcja rzeczowa,
- redakcja językowa,
- korekta,
- recenzje formalne,
- manuskrypt ostateczny.

Literatura obowiązkowa:

- Eco, U., Sześć przechadzek po lesie fikcji, Kraków 1995.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Praca pisemna na zaliczenie.	<ul style="list-style-type: none">● zdobycie minimalnej liczby punktów: 26● maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50
Metoda 2	Przygotowanie i przedstawienie prezentacji multimedialna.	<ul style="list-style-type: none">● zdobycie minimalnej liczby punktów: 26● maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50.

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na zajęciach. Dopuszczalne są dwie nieusprawiedliwione nieobecności;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Warsztat współczesnego kulturoznawcy II		Formy: ćwiczenia warsztaty	Obligatoryjność: obowiązkowy
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: trzeci	Liczba godzin w planie studiów: 45	Liczba punktów ECTS: 6

Składowe przedmiotu

1. Analiza i weryfikacja źródeł do badań kultury, ćwiczenia, 15h.
2. Metody i strategie badawcze, ćwiczenia, 15h.
3. Opracowanie i prezentacja wyników badań, warsztaty, 15h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot jest kontynuacją cyklu "Warsztat współczesnego kulturoznawcy". Na trzecim semestrze studenci i studentki rozwijają umiejętności krytycznej analizy tekstu i weryfikacji źródeł do badania kultury współczesnej, doskonalą metody i strategie badawcze, uczą się rozpoznawać różnice między nimi, nabywają świadomość metodologiczną. Potrafią też opracowywać i zaprezentować wyniki prowadzonych przez siebie badań. Przedmiot będzie miał swoją praktyczną kontynuację w kolejnym semestrze, kiedy studenci realizować będą już prosty projekt badawczy.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W01	Student/ka zna i rozumie umiejscowienie kulturoznawstwa w dziedzinie nauk humanistycznych oraz jego związki z naukami społecznymi i antropologicznymi badaniami jakościowymi;	Metoda 1

KL1_W02	Student/ka w zaawansowanym stopniu zna i rozumie podstawową terminologię z zakresu kulturoznawstwa i jakościowych badań społecznych.	Metoda 1
KL1_W10	Student/ka zna i rozumie sposoby tworzenia jakościowych narzędzi badawczych (np. scenariusze wywiadów, scenariusze obserwacji) właściwych dla kulturoznawstwa i nauk społecznych.	Metoda 2
KL1_W12	Student/ka rozumie i potrafi rozpoznać różne problem etyczne pojawiające się w trakcie badań jakościowych (np. różnego rodzaju obawy respondentów biorących udział w badaniu, kwestie związane z anonimowością respondentów i in.) oraz potrafi wykorzystać wyniki tych badań projektując różnorodne wydarzenia kulturalne, projekty społeczne (zwłaszcza projekty realizowane przez NGO) i komercyjne.	Metoda 2
KL1_U02	Student/ka potrafi wyszukiwać i selekcjonować informacje - wykorzystując do tego różne narzędzia pozyskiwania danych i wiedzy (np. scenariusze wywiadów, scenariusze obserwacji) - oraz dokonywać ich wielopoziomowej analizy.	Metoda 1
KL1_U05	Student/ka potrafi samodzielnie i w grupie planować i realizować badania jakościowe przy wykorzystaniu różnorodnych jakościowych narzędzi badawczych oraz tworzyć komunikatywne raporty badawcze.	Metoda 2
KL1_U07	Student/ka potrafi komunikować się przy użyciu różnych kanałów (rozmowa, dyskusja, poczta internetowa, prezentacja Power Point) i oraz nieskomplikowanych narzędzi informacyjno-komunikacyjnych (Skype, google meets, Zoom), posługując się przy tym terminologią kulturoznawczą.	Metoda 2
KL1_U08	Student/ka potrafi napisać analityczny raport badawczy wykorzystując przy tym różne ujęcia teoretyczne oraz różne źródła pozyskiwania danych (dane wywołane i dane zastane).	Metoda 2
KL1_K01	Student/ka jest gotów/gotowa do wzięcia udziału w dyskusji grupowej w trakcie zajęć oraz jest w stanie argumentować wykorzystując uzyskaną podczas zajęć wiedzę.	Metoda 2
KL1_K08	Student/ka jest gotów/gotowa do rozstrzygnięcia dylematów etycznych związanych z badaniami terenowymi.	Metoda 2

Treści programowe
1. Analiza i weryfikacja źródeł do badań kultury
<p>Opis: Studenci i studentki zapoznają się z materiałem teoretycznym dotyczącym badań prowadzonych w ramach nauk społecznych – mają okazję zetknąć się z pomysłami i osiągnięciami poprzedników, oraz przyjrzeć się bliżej dostępnym metodom i technikom przez nich wypracowanym na konkretnych przykładach.</p>
<p>Treści: Paradygmaty badawcze – od “antropologii biblijnej” do teorii ugruntowanej:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● “antropologia biblijna”; ● ewolucjonizm; ● funkcjonalizm; ● antropologia i kolonializm; ● specyfika polskiej etnografii i ludoznawstwa; ● strukturalizm; ● Szkoła Chicagowska; ● interakcjonizm symboliczny; ● antropologia interpretatywna; ● badania aktywizujące – badania w działaniu (Action Research); ● teoria ugruntowana.
<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● W. J. Burszta, <i>Różnorodność i tożsamość. Antropologia jako kulturowa refleksyjność</i>, Zysk i S-ka, Poznań 2004 (fragmenty). ● T. H. Eriksen, <i>Małe miejsca, wielkie sprawy. Wprowadzenie do antropologii społecznej i kulturowej</i>, Volumen, Warszawa 2009 (fragmenty). ● K. Charmaz, <i>Teoria Ugruntowana. Praktyczny przewodnik po analizie jakościowej</i>, PWN, Warszawa 2009 (fragmenty).
2. Metody i strategie badawcze
<p>Opis: Zajęcia poświęcone zostaną przygotowaniu projektów badawczych w oparciu o wybrane metody – w ten sposób Studenci i Studentki będą mogli w praktyce zmierzyć się z wyzwaniem, jakim jest skuteczne przełożenie własnych zainteresowań na właściwie postawiony problem badawczy oraz dokonać empirycznej próby weryfikacji swoich założeń o świecie społecznym.</p>
<p>Treści: Część I. Triangulacja: metod – danych – badaczy – metody i narzędzia pozyskiwania danych:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● scenariusze wywiadu: od IDI (wywiady ustrukturyzowane - pół-ustrukturyzowane - częściowo skategoryzowane - narracyjno-tematyczne - wywiady swobodne) do GFI (eksperckie – konfliktowe – kreatywne); ● różne rodzaje obserwacji jako metody badawcze; ● rola i znaczenie dziennika badawczego; ● przyjmowanie określonych ról przez badaczy; <p>Część II. Sposoby pozyskiwania danych zastanych.</p>

Część III. Błędy w badaniach jakościowych:

- błąd ekologiczny;
- błąd indywidualizmu;
- błąd doboru próby;
- błąd czasu pomiaru i in.;

Część IV. Etyczne wymiary projektowania i realizacji badań jakościowych.

Część V. Przygotowanie planu badawczego.

Literatura obowiązkowa:

- E. Babbie, *Badania społeczne w praktyce*, PWN, Warszawa 2003. (fragmenty).
- M. Hammerslay, P. Atkinson, *Metody badań terenowych*, Zysk i S-ka, Poznań 2000. (fragmenty).
- S. Kvale, *Prowadzenie wywiadów*, PWN, Warszawa 2011 (fragmenty).

3. Opracowanie i prezentacja wyników badań

Opis:

Podczas zajęć Studenci i Studentki zapoznają się z różnymi sposobami analizy, opracowywania i komunikatywnego prezentowania wyników badań terenowych w formie tradycyjnej i elektronicznej.

Treści:

- Opracowanie materiału badawczego - transkrypcje, fotografie, filmy, nagrania audio.
- Metody analizy danych zastanych i danych wywołanych.
- Kodowanie i mapy mentalne.
- Sposoby tworzenia raportów badawczych i prezentacji multimedialnych z wykorzystaniem narzędzi i technik wizualnych.

Literatura obowiązkowa:

- E. Babbie, *Badania społeczne w praktyce*, PWN, Warszawa 2003 (fragmenty).
- M. Hammerslay, P. Atkinson, *Metody badań terenowych*, Zysk i S-ka, Poznań 2000 (fragmenty).
- K. Charmaz, *Teoria Ugruntowana. Praktyczny przewodnik po analizie jakościowej*. PWN, Warszawa 2009. (fragmenty).

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Egzamin ustny	<ul style="list-style-type: none">• zdobycie minimalnej liczby punktów: 26• maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50
Metoda 2	Projekt badawczy	<ul style="list-style-type: none">• zdobycie minimalnej liczby punktów: 26• maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na warsztatach i ćwiczeniach. Dopuszczalna jedna nieusprawiedliwiona nieobecność;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU			
-------------------------	--	--	--

Nazwa przedmiotu: Warsztat współczesnego kulturoznawcy III	Formy: konwersatorium warsztaty	Obligatoryjność: obowiązkowy
--	--	--

Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna	Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
---	---	-----------------------------------

Forma studiów: stacjonarna	Semestr: czwarty	Liczba godzin w planie studiów: 45	Liczba punktów ECTS: 7
--------------------------------------	----------------------------	--	-------------------------------

Składowe przedmiotu

1. Projekt badawczy, konwersatorium, 15h. 2. Projekt badawczy, warsztaty, 30h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

<p>Przedmiot jest kontynuacją cyklu "Warsztat współczesnego kulturoznawcy". Studenci i studentki wykorzystują poznane wcześniej metody i strategie badawcze do zaplanowania, a następnie realizacji projektu badawczego. Robią to zarówno indywidualnie, jak zespołowo. Przedmiot ma wymiar praktyczny. Jego kontynuacją są praktyki badawcze, w trakcie których student doświadcza immersji w rzeczywiste środowisko badawcze uczestnicząc w projektach naukowych realizowanych przez wybranych pracowników i pracownic Katedry kulturoznawstwa.</p>

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W10	Student/ka w zna i potrafi wykorzystać w pracy badawczej konkretne jakościowe metody i narzędzia badawcze, takie jak różnorodne scenariusze wywiadu indywidualnego i grupowego, narzędzia obserwacji uczestniczącej i uczestniczącej, narzędzia służące ewaluacji badań jakościowych i ich weryfikacji.	Metoda 1
KL1_W12	Student/ka rozumie i potrafi rozpoznać różne problem etyczne pojawiające się w trakcie badań	Metoda 2

	jakościowych (np. różnego rodzaju obawy respondentów biorących udział w badaniu, kwestie związane z anonimowością respondentów i in.) oraz potrafi wykorzystać wyniki tych badań projektując różnorodne wydarzenia kulturalne, projekty społeczne (zwłaszcza projekty realizowane przez NGO) i komercyjne.	
KL1_U05	Student/ka potrafi samodzielnie i w grupie planować i realizować badania jakościowe przy wykorzystaniu różnorodnych jakościowych narzędzi badawczych oraz tworzyć komunikatywne raporty badawcze.	Metoda 2

Treści programowe	
1. Projekt badawczy	
<p>Opis: Zajęcia poświęcone zostaną przygotowaniu projektów badawczych i jakościowych narzędzi badawczych. Studenci/studentki podczas kursu zapoznają się z zasadami formułowania operacyjnych hipotez badawczych, uzyskiwaniu i analizie danych zastanych, tworzeniu różnorodnych jakościowych narzędzi badawczych oraz zdobędą podstawową wiedzę na temat zasad ewaluacji projektów badawczych. W oparciu o wybrane metody studenci będą przygotowywać się do realizacji własnych badań jakościowych.</p>	
<p>Treści: Część I. Przygotowanie przez studentów/studentki planu badawczego:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● konceptualizacja problemu badawczego; ● operacjonalizacja problemu badawczego; ● wstępna ewaluacja; ● pozyskanie i wstępna analiza danych zastanych. <p>Część II. Przygotowanie przez studentów narzędzi badawczych, takich jak:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● różnego rodzaju scenariusze indywidualnego wywiadu jakościowego; ● różnego rodzaju scenariusze jakościowego wywiadu grupowego; ● przygotowanie scenariuszy obserwacji uczestniczącej i nieuczestniczącej (np. mystery shopper, dziennik badawczy). <p>Część III. Testowanie narzędzi na grupie kontrolnej:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● weryfikacja poprawności i użyteczności opracowanych przez studentów/studentki narzędzi badawczych. 	
<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● E. Babbie, <i>Badania społeczne w praktyce</i>, PWN, Warszawa 2003. (wybrane fragmenty). ● M. Hammerslay, P. Atkinson, <i>Metody badań terenowych</i>, Zysk i S-ka, Poznań 2000. (wybrane fragmenty). ● S. Kvale, <i>Prowadzenie wywiadów</i>, PWN, Warszawa 2011. (wybrane fragmenty). 	
2. Projekt badawczy	

Opis:

Zajęcia poświęcone zostaną realizacji jakościowych badań przygotowanych przez studentów i studentki. Podczas realizacji badań studenci/studentki wykorzystywać będą wiedzę uzyskaną podczas kursu "Projekt badawczy 1" oraz różnorodne jakościowe narzędzia badawcze, które przygotowali(ły) podczas tegoż kursu. Podczas zajęć studenci/studentki nauczą się także tworzyć raporty badawcze oraz prezentować wyniki zrealizowanych badań (prezentacje multimedialne).

Treści:

Część I. Realizacja przez studentów/studentki badań na podstawie przygotowanego planu badawczego:

- realizacja różnego rodzaju jakościowych wywiadów indywidualnych;
- realizacja różnego rodzaju jakościowych wywiadów indywidualnych; wywiadu grupowego;
- realizacja scenariuszy obserwacji uczestniczącej i nieuczestniczącej (np. mystery shopper, dziennik badawczy).

Część II. Przygotowanie i analiza danych uzyskanych w trakcie badań jakościowych:

- transkrypcje wywiadów;
- kodowanie treści wywiadów;
- weryfikacja poprawności i użyteczności danych uzyskanych przez studentów/studentki.

Część III. Przygotowanie raportów badawczych i prezentacji multimedialnych:

- zasady i reguły tworzenia komunikatywnych raportów i prezentacji;
- poetyka raportów badawczych;
- zasad tworzenia rekomendacji;
- ewaluacja przeprowadzonych badań.

Literatura obowiązkowa:

- E. Babbie, *Badania społeczne w praktyce*, PWN, Warszawa 2003 (fragmenty).
- M. Hammerslay, P. Atkinson, *Metody badań terenowych*, Zysk i S-ka, Poznań 2000. (fragmenty).
- S. Kvale, *Prowadzenie wywiadów*, PWN, Warszawa 2011. (fragmenty).

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Przygotowanie projektu i narzędzi badawczych.	<ul style="list-style-type: none"> ● zdobycie minimalnej liczby punktów: 26 ● maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50
Metoda 2	Zrealizowanie badań i przygotowanie raportu.	<ul style="list-style-type: none"> ● zdobycie minimalnej liczby punktów: 26 ● maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny

pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na zajęciach. Dopuszczalna jedna nieusprawiedliwiona nieobecność;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU			
-------------------------	--	--	--

Nazwa przedmiotu: Warsztat współczesnego kulturoznawcy IV		Formy: wykład ćwiczenia	Obligatoryjność: obowiązkowy
---	--	--------------------------------------	--

Kierunek studiów: Kulturoznawstwo		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia		Język wykładowy: polski
Specjalność: Kultura współczesna				

Forma studiów: stacjonarna	Semestr: piąty	Liczba godzin w planie studiów: 30	Liczba punktów ECTS: 3
--------------------------------------	--------------------------	--	-------------------------------

Składowe przedmiotu			
----------------------------	--	--	--

<ol style="list-style-type: none"> 1. Badania partycypacyjne, wykład, 15h. 2. Metody badań partycypacyjnych, ćwiczenia, 15h. 			
--	--	--	--

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot jest ostatnim z cyklu "Warsztat współczesnego kulturoznawcy". Jego celem jest poszerzenie kompetencji badawczych studentów i studentek o innowacyjne metody badań partycypacyjnych. W trakcie wykładu słuchacze i słuchaczki zapoznają się z ideą takich badań, ich rodzajami, szansami jakie dają i zagrożeniami jakie za sobą pociągają. W trakcie ćwiczeń uczą się praktycznego wymiaru tego rodzaju metod badawczych.

Efekty uczenia się		
---------------------------	--	--

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W06	Student/ka zna i rozumie mechanizmy społecznego i kulturowego wykluczenia między innymi ze względu na płeć, rasę i klasę oraz wie, jak im przeciwdziałać i zapobiegać w ramach prowadzonych badań;	Metoda 1
KL1_W10	Student/ka zna i rozumie metody, narzędzia badawcze i techniki pozyskiwania danych właściwe dla badań w działaniu;	Metoda 1
KL1_W12	Student/ka zna i rozumie etyczne uwarunkowania prowadzenia badań w działaniu oraz jest świadomy(a) możliwości wykorzystania wyników	Metoda 1

	tych badań do zwiększenia inkluzywności w społeczeństwie i/lub biznesie.	
KL1_U05	Student/ka potrafi prowadzić samodzielne badania w działaniu, pod kierunkiem opiekuna naukowego, z wykorzystaniem różnych metod i narzędzi, w tym badania niezbędne do opracowania diagnoz potrzeb grup mniejszościowych;	Metoda 2
KL1_U11	Student/ka potrafi pracować w wielokulturowym i interdyscyplinarnym zespole, przyjmując w nim różne role;	Metoda 2
KL1_K03	Student/ka jest gotów/a do przeciwdziałania społecznym zachowaniom dyskryminującym innych ze względu na płeć, wiek, orientację seksualną, wyznanie, pochodzenie, niepełnosprawność, wygląd i inne kategorie różnicujące przez współorganizowanie działalności na rzecz równego traktowania;	Metoda 2
KL1_K08	Student/ka jest gotów/a do rozstrzygania dylematów etycznych związanych z prowadzeniem badań z udziałem grup wykluczonych społecznie.	Metoda 2

Treści programowe
1. Badania partycypacyjne
<p>Opis: Osoby studiujące dowiedzą się, czym są badania w działaniu i jakie są ich korzenie (wkład między innymi Kurta Lewina i Paulo Freirego). W ramach wykładu zostaną wskazane szanse rozwoju i ograniczenia tej orientacji badawczej oraz etyczne dylematy związane z pracą z grupami wykluczonymi społecznie. Poddamy refleksji społeczną odpowiedzialność nauki w praktyce - jak przejść od teorii krytycznej do działań zorientowanych na zmianę społeczną?</p>
<p>Treści: Część I - pojęcia związane z badaniami w działaniu</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Zdefiniowanie badań w działaniu oraz różnych sposobów produkcji wiedzy (z wykształcenia, doświadczenia i praktyki). ● Przedstawienie perspektywy posthegemonicznej w badaniach kulturoznawczych. ● Przedstawienie podejścia zintegrowanego w studiach kulturowych. <p>Część II - wyzwania związane z prowadzeniem badań w działaniu</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Ograniczenia badań w działaniu. ● Etyczne wyzwania w pracy z grupami wykluczonymi społecznie. ● Kryteria naukowego sukcesu w badaniach w działaniu.
<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● A. Góral, B. Jałocha, G. Mazurkiewicz, M. Zawadzki, <i>Badania w działaniu</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego: Kraków 2019. ● S. Lash, <i>Power after Hegemony: Cultural Studies in Mutation?</i> Theory, Culture & Society, 24(3), 2007, s. 55-78. ● P. Saukko. <i>Metodologie dla studiów kulturowych. Podejście integrujące</i> [w:] Denzin,

Norman & Lincoln, Yvonna (red.). *Metody badań jakościowych*, tom I. Warszawa: Wydawnictwo PWN 2009.

2. Metody badań partycypacyjnych

Opis:

Ćwiczenia będą pogłębieniem wiedzy zdobytej w ramach wykładu “Badania partycypacyjne”. Osoby studiujące poznają różne techniki i narzędzia prowadzenia takich badań oraz będą miały okazję do ich wypróbowania w ramach krótkoterminowych projektów. Celem kursu jest rozwijanie umiejętności pracy w grupach badawczych oraz wskazanie, jak stosować naukę do rozwiązywania współczesnych problemów społecznych.

Treści:

Część I - narzędziownik

- Przedstawienie głównych różnic między tradycyjnymi sposobami zbierania i analizy danych a tymi używanymi w badaniach w działaniu.
- Analiza relacji między osobą prowadzącą badanie i osobą uczestniczącą - wskazanie zagrożeń i dobrych praktyk.
- Studia przypadków z wykorzystania dialogu w badaniach - między innymi metoda delficka czy Dialog w Otwartej Przestrzeni.
- Studia przypadków z pracy ze społecznością oraz prowadzenia grup lokalnych.

Część II - budowanie profilu społeczności

- Osoby studiujące podzielą się na grupy i wybiorą społeczność, z którą będą chcieli pracować, a następnie zbudują jej profil w oparciu o wcześniej zaprezentowane techniki.

Literatura obowiązkowa:

- D. Greenwood, Davydd, *Action research, czyli o badaniach działaniu* [w:] Jemielniak D. (red.). *Badania jakościowe. Podejścia i teorie*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN 2012.
- D. McDonald, G. Bammer, P. Deane, *Research integration using dialogue methods*. Canberra: ANU E Press 2009.
- A. Twelvetrees, *Pracując ze społecznością*. Instytut Spraw Publicznych: Warszawa 2014.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Egzamin	<ul style="list-style-type: none">• zdobycie minimalnej liczby punktów: 26• maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50
Metoda 2	Profil społeczności	<ul style="list-style-type: none">• zdobycie minimalnej liczby punktów: 26• maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na ćwiczeniach Dopuszczalna jedna nieusprawiedliwiona nieobecność;
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU			
-------------------------	--	--	--

Nazwa przedmiotu: Wstęp do nauk o kulturze		Formy: wykład ćwiczenia	Obligatoryjność: obowiązkowy
--	--	--------------------------------------	--

Kierunek studiów: Kulturoznawstwo	Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Specjalność: Kultura współczesna		

Forma studiów: stacjonarna	Semestr: pierwszy	Liczba godzin w planie studiów: 60	Liczba punktów ECTS: 6
--------------------------------------	-----------------------------	--	-------------------------------

Składowe przedmiotu

1. Wstęp do nauk o kulturze, wykład, 30h. 2. Wstęp do kultury audiowizualnej, ćwiczenia, 30h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

<p>Przedmiot wyznacza obszar merytoryczny i ramy definicyjne kierunku. Podczas kursów studenci i studentki dowiadują się czym są nauki o kulturze i religii jako dyscyplina oraz czym są studia nad kulturą wizualną będące jedną z wiodących dla kulturoznawstwa subdyscyplin. Zapoznają się z głównymi prądami humanistyki kształtującymi dyscyplinę, z najważniejszymi szkołami badawczymi, teoriami, kluczowymi pojęciami, a także twórcami i twórczyniami, których wkład w rozwój dyscypliny pozostaje niekwestionowany. Przedmiot tworzy podwaliny do dalszego kształcenia w zakresie kulturoznawczej wiedzy i umiejętności niejednokrotnie o charakterze interdyscyplinarnym (m.in. nauki socjologiczne, nauki o sztuce, filozofia, nauki o komunikacji społecznej i mediach). Rozbudowa nabytych kompetencji następuje w ramach przede wszystkich takich przedmiotów jak "Kulturoznawstwo krytyczne I", "Kulturoznawstwo krytyczne II", "Antropologia", "Kulturoznawstwo jako transdyscyplina".</p>

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się

KLT1_W01	Student/ka zna i rozumie w stopniu zaawansowanym miejsce nauk o kulturze wśród innych nauk humanistycznych, jak również specyfikę kultury wizualnej, rozumie związki nauk o kulturze (w tym szczególnie kulturze współczesnej) i studiów nad kulturą wizualną z innymi naukami humanistycznymi;	Metoda 1 Metoda 2
KLT1_W02	Student/ka zna podstawową terminologię z zakresu nauk o kulturze współczesnej i kulturze wizualnej;	Metoda 1 Metoda 3
KLT1_W03	Student/ka zna i rozumie w stopniu zaawansowanym wybrane teorie kultury odnoszące się do współczesności i wizualności oraz właściwy im aparat pojęciowy;	Metoda 1 Metoda 3
KLT1_U04	Student/ka potrafi prawidłowo analizować i interpretować praktyki kultury współczesnej i kultury wizualnej;	Metoda 1 Metoda 3
KLT1_W07	Student/ka zna i rozumie w stopniu zaawansowanym na czym polega zaangażowanie kulturoznawstwa w rzeczywistość społeczną, w jaki sposób praktyki i badanie kultury współczesnej a także kultury wizualnej wpływa na kształtowanie się postaw demokratycznych;	Metoda 2
KLT1_K07	Student/ka jest gotowy/a do troski o dziedzictwo i tożsamość kulturową w oparciu o wiedzę o kulturze współczesnej i kulturze wizualnej.	Metoda 2

Treści programowe

1. Wstęp do nauk o kulturze

Opis:

Wstęp do nauk o kulturze stanowi wprowadzenie do głównych problemów i prądów kształtujących refleksję nad kulturą, w tym zwłaszcza kulturą współczesną i kulturą wizualną. W trakcie zajęć przedstawione zostaną najważniejsze teorie i metody kształtujące dyscyplinę, jej główni przedstawiciele i przedstawicielki, najważniejsze szkoły myślenia i badania. Wykład poświęcony tożsamości nauk o kulturze stanowi swoistą archeologię tej dyscypliny, zaś ćwiczenia będące wprowadzeniem do badania kultury wizualnej dają podwaliny do dalszego kształcenia w zakresie kulturoznawczej wiedzy i umiejętności o charakterze interdyscyplinarnym, gdzie naczelne miejsce zajmuje obraz: jego tworzenie i odbiór a także sposoby widzenia.

Treści:

- Rozumienie i definiowanie kultury
- Podstawowe kategorie opisu antropologicznego – przestrzeń / czas / ciało
- Kultura – jednostka – osobowość
- „Szkoły” w antropologii - funkcjonalizm i strukturalizm
- Mit w kulturze. Mitologie popularne.
- Kultura dominująca i kultury mniejszości. Badanie subkultur
- Globalność – lokalność – globalność.
- Kultura – populizm – demokracja
- Walki o tożsamość: kolonializm, nacjonalizm, etniczność, konflikt.

Literatura obowiązkowa:

- J. D. Eller, *Antropologia kulturowa. Globalne siły, lokalne światy*, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2012;
- T. H. Eriksen, *Małe miejsca, wielkie sprawy. Wprowadzenie do antropologii społecznej i kulturowej*, Oficyna Wydawnicza Volumen, Warszawa 2009;
- E. Baldwin i in., *Wstęp do kulturoznawstwa*, Zysk i S-ka, Poznań 2007.

2. Wstęp do kultury wizualnej

Opis: Studia nad kulturą wizualną oferują imponujący zestaw narzędzi do analizy i interpretacji zjawisk związanych z obrazami, wizualnością, sposobami widzenia, etc. i są istotnym elementem badania kultury współczesnej. Celem zajęć jest poznanie głównych teorii i praktyk kultury wizualnej, metod analizy i interpretacji oraz wykorzystanie tej wiedzy do refleksji nad wybranymi przykładami praktyk wernakularnych i sztuki najnowszej (filmów, prac wideo, i in.) oraz zjawisk codziennych. Kurs jest wprowadzeniem do najważniejszych zagadnień z zakresu kultury wizualnej, spojrzenie na społeczną rolę obrazów i wizualności (struktury i relacje władzy patrzenia, bycia widzianym i niewidzianym oraz wizji w społeczeństwie).

Treści:

- Czym jest kultura wizualna
- Od autoportretu do selfie
- Obrazy ciała i płci
- Zobaczyć widzenie
- Widzenie i władza
- Widzenie wojny
- Fotografia wczoraj i dziś
- Film i obraz w ruchu
- Czego chcą obrazy i jak działają
- Obrazy protestujące
- Obrazy przyrody, wizualność i zmiana klimatyczna

Literatura obowiązkowa:

- N. Mirzoeff, *Jak zobaczyć świat*, Karakter, Kraków 2015.
- *Kultura wizualna w Polsce, t.1-2*, red. I. Kurz, i in. Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2017.
- *Antropologia kultury wizualnej*, red. I. Kurz, i in., Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2012.

Weryfikacja efektów uczenia się		
	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Prezentacja – wprowadzenie do dyskusji	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 21 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 40
Metoda 2	Udział w dyskusji na zajęciach	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 11 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 20
Metoda 3	Praca semestralna	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 21 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 40

Ocena końcowa
<p>Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:</p> <ul style="list-style-type: none"> • obecność obowiązkowa na ćwiczeniach, z dopuszczeniem dwóch nieusprawiedliwionych nieobecności, • zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania. <p>Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:</p> <p>91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry) 81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus) 71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry) 61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus) 51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny) poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.</p>

Przedmioty do wyboru

KARTA PRZEDMIOTU			
Nazwa przedmiotu: Fakultet 1 / Fakultet 2		Formy: fakultet	Obligatoryjność: pula przedmiotów do wyboru
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	
Język wykładowy: polski			
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: trzeci / szósty	Liczba godzin w planie studiów: 30 / 30	Liczba punktów ECTS: 3 / 3

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Założeniem fakultetów jest działanie na rzecz rozwoju kompetencji osobistych i społecznych, m.in. poprzez: przedstawienie fragmentu wiedzy i/lub działalności praktycznej poszerzającej/cych kompetencje społeczne i/lub osobiste; poszerzanie kompetencji z zakresu komunikacji międzykulturowej, gdzie „kultury” rozumiane są nie tylko jako kultury narodowe, ale również kultury pomniejszych grup: wiekowych, wyznaniowych, genderowych, klasowych, zawodowych itp.; promowanie postaw wpisujących się w ideę społeczeństwa obywatelskiego; zwiększanie wrażliwości społecznej i przeciwdziałanie dyskryminacji i społecznemu wykluczeniu; promowanie działań na rzecz bliższego i dalszego otoczenia społecznego i naturalnego. Oferta fakultetów jest zróżnicowana pod względem obszarowym, gdyż pulę tworzą przedmioty przynależące do dziedzin nauk humanistycznych oraz społecznych. Studenci mają możliwość wybrania również fakultetów prowadzonych w języku angielskim, co dla osób posiadających odpowiednie kompetencje językowe jest okazją do ich poszerzenia o kontekst akademicki.

Przykładowe fakultety realizowane w ostatnich latach:

1. Aktywizm w sieci. Projektowanie zmiany społecznej przez technologię
2. Zarządzanie sobą i rozwój kompetencji społeczno-emocjonalnych
3. Filozofia i etyka wobec problemów współczesnego świata
4. Urban lab – współczesne miasta i ich mieszkańcy
5. Ekologia po latynoamerykańsku
6. Approaching Gender Complexity: Sex, Class, Race, and Migration
7. Activism in the Social Media Age. How to Design Your Future Online?

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W04	Student/ka zna i rozumie wybrane: fakty z najnowszej historii kultury, zjawiska kulturowe i społeczne XX i XXI wieku;	Dostosowana do formy i treści przedmiotu.
KL1_W05	Student/ka ma wiedzę o różnych rodzajach więzi społecznych oraz wiedzę pogłębioną w odniesieniu do wybranych kategorii więzi społecznych i rządzących nimi prawidłowości;	
KL1_W06	Student/ka wiedzę o człowieku, jego prawach i obowiązkach społecznych, pogłębioną w odniesieniu do wybranych obszarów aktywności człowieka;	
KL1_U02	Student/ka potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać selekcjonować informacje z różnych źródeł w celu prawidłowego interpretowania i wyjaśniania zjawisk społecznych i kulturowych.;	

KARTA PRZEDMIOTU			
Nazwa przedmiotu: Fakultet anglojęzyczny		Formy: wykład/konwersatorium/ćwiczenia	Obligatoryjność: pula przedmiotów do wyboru
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: szósty	Liczba godzin w planie studiów: 30	Liczba punktów ECTS: 3

Miejsce przedmiotu w programie studiów
<p>Założeniem fakultetów anglojęzycznych jest stworzenie możliwości realizacji przedmiotu akademickiego w języku angielskim, dlatego też pula fakultetów jest tworzona we współpracy z Katedrą Anglistyki. Dzięki fakultetowi po ukończeniu studiów student/a jest świadom gotowości do podjęcia anglojęzycznych studiów w Polsce i zagranicą oraz posiada kompetencje pozwalające na posługiwanie się anglojęzyczną literaturą naukową np. w trakcie prac nad pracą dyplomową. Na pulę fakultetów składają się przedmioty zróżnicowane zarówno pod względem dyscypliny jak i tematycznie, wychodząc w ten sposób naprzeciw zainteresowaniom studentów i studentek. Fakultet anglojęzyczny realizowany jest na trzecim roku, czyli w momencie, w którym student/ka ukończył/a lektoraty z języka i tym samym posługuje się językiem angielskim na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.</p>

Efekty uczenia się		
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_U13	Student/ka potrafi posługiwać się językiem angielskim na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego;	Dostosowana do formy i treści przedmiotu.
KL1_U14	Student/ka potrafi posługiwać się językiem angielskim w kontekście akademickim, aktywnie uczestnicząc w anglojęzycznych kursach oraz czytając anglojęzyczną literaturę przedmiotową.	

KARTA PRZEDMIOTU			
-------------------------	--	--	--

Nazwa przedmiotu: Kulturoznawstwo zaangażowane	Formy: konwersatorium warsztaty	Obligatoryjność: pula przedmiotów do wyboru
--	--	--

Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna	Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
---	---	-----------------------------------

Forma studiów: stacjonarna	Semestr: szósty	Liczba godzin w planie studiów: 45	Liczba punktów ECTS: 6
--------------------------------------	---------------------------	--	-------------------------------

Składowe przedmiotu

1. Zaangażowanie kulturowe i społeczne, konwersatorium, 15h. 2. Projekt społeczny, warsztaty, 30h.

Miejsce przedmiotu w programie studiów

<p>Przedmiot ten wykorzystuje teoretyczne podstawy zdobyte podczas zajęć dotyczących teorii kultury, w tym zwłaszcza teorii emancypacyjnych, krytycznych i antropologii neoliberalizmu. Studentki i studenci najpierw zapoznają się z różnymi formami zaangażowania kulturowego i społecznego, analizując jego konkretne przykłady zarówno lokalne, jak globalne, a następnie pod kierunkiem wykładowcy/ni realizują jeden z projektów społecznych, których pulę do wyboru otrzymują przed początkiem semestru.</p>

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W06	Student/ka zna i rozumie wybrane mechanizmy społecznego i kulturowego wykluczenia między innymi ze względu na płeć, orientację psychoseksualną, rasę i etniczność, czy status ekonomiczny oraz wie, jak im przeciwdziałać i zapobiegać;	Metoda 1 i 2
KL1_W07	Student/ka zna i rozumie znaczenie wartości równości i inkluzywności oraz ich miejsce w porządku demokratycznym;	Metoda 1 i 2

KL1_W12	Student/ka zna i rozumie etyczne uwarunkowania prowadzenia badań wokół kwestii zaangażowania społecznego oraz pracy z osobami wykluczonymi społecznie i jest świadomy(a) możliwości wykorzystania wyników tych badań na potrzeby zmiany społeczno-kulturowej.	Metoda 1 i 2
KL1_U06	Student/ka potrafi opracować wstępne rozwiązania wybranego problemu społeczno-kulturowego w postaci przygotowywanego projektu społecznego.	Metoda 2
KL1_U10	Student/ka potrafi brać udział i zajmować stanowisko w debatach wokół wybranych zagadnień dotyczących zaangażowania społecznego i kulturowego.	Metoda 1
KL1_K02	Student/ka jest gotów/gotowa do uznania roli wiedzy o współczesnych problemach społecznych i ich diagnozy kulturowej w projektowaniu rozwiązań skupionych na równości i inkluzji oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem danego problemu;	Metoda 1 i 2
KL1_K03	Student/ka jest gotów/gotowa do przeciwdziałania społecznym zachowaniom dyskryminującym innych ze względu na płeć, wiek, orientację seksualną, wyznanie, pochodzenie, niepełnosprawność, wygląd i inne kategorie różnicujące przez współorganizowanie działalności na rzecz równego traktowania;	Metoda 1 i 2
KL1_K04	Student/ka jest gotów/gotowa do inicjowania działań społecznych wyrównujących dostęp do rozmaitych zasobów - w tym kultury.	Metoda 2

Treści programowe

1. Zaangażowanie kulturowe i społeczne

Opis:

Osoby studiujące zapoznają się z wybranymi formami zaangażowania kulturowego i społecznego, analizując jego konkretne przykłady zarówno lokalne, jak globalne. Do analizy wykorzystają wcześniej przyswojone teorie krytyczne (między innymi feminizmu, postkolonializmu, studia nad płciowością i seksualnością, antropologię neoliberalizmu). Wspólnie poddadzą refleksji intersekcję nauki oraz aktywizmu i działań społecznych. Dzięki analizie wybranych przykładów zaangażowania społecznego i kulturowego, przygotowują się do stworzenia własnego projektu społecznego w ramach drugiego kursu przedmiotu.

Treści:

- Definicje zaangażowania społecznego oraz aktywizmu.
- Różne formy zaangażowania kulturowego i społecznego (m.in. kampanie społeczne, festiwale, wolontariat, aktywizm, praca dla organizacji pozarządowych)
- Analiza wybranych przykładów aktywizmu i ruchów społecznych współcześnie i w przeszłości
- Aktywizm i różne jego odmiany jako zaangażowanie społeczne. Case studies.
- Aktywizm i nowe technologie. Case studies.
- Analiza lokalnych i globalnych trendów zaangażowania społecznego.

Literatura obowiązkowa:

- J. Baldwin, *Zapiski syna tego kraju*, Kraków 2019 (wybrane rozdziały).
- J. Butler, *Zapiski o performatywnej teorii zgromadzeń*, Warszawa 2016 (wybrane rozdziały).
- A. Lorde, *Siostra outsiderka. Eseje i przemówienia*, Warszawa 2015 (wybrane rozdziały).

2. Projekt społeczny**Opis:**

Zajęcia mają na celu umożliwić studentkom/om realizację wybranego projektu z zaoferowanej puli projektów do wyboru projektów społecznych. Będzie to okazja do wykorzystania w praktyce wiedzy oraz umiejętności zdobytych w ramach kursu "Zaangażowanie kulturowe i społeczne". Osoby studiujące będą opracowywać wstępne rozwiązania wybranego problemu społeczno-kulturowego. Kurs ma przygotować osoby studiujące do inicjowania projektów społecznych w przyszłości.

Treści:

- Jak zdiagnozować problem, którym chcemy się zająć?
- Jak opisać podjęty problem i uargumentować zasadność zajęcia się nim?
- Youtube, Instagram, Facebook – jak wybrać narzędzie do zaprojektowania działania lub kampanii społecznej?
- Jak zdefiniować kryteria sukcesu projektu?
- Praca projektowa
- Pierwsza prezentacja projektów – krytyczne omówienie w grupie
- Dalsza praca projektowa
- Finalna prezentacja projektów

Literatura obowiązkowa:

- A. Skórzyńska, *Badanie jako uczenie się. Zwrot edukacyjny i wiedza w środowisku zurbanizowanym*. *Kultura Współczesna*, nr 2(105), 2019, s. 47-62.
- S. Hall, *Cultural Studies and its Theoretical Legacies* [w:] Grossberg, Lawrence & Nelson, Cary & Treichler, Paula (red.). *Cultural Studies*. Nowy Jork i Londyn: Routledge, 1992, s. 277-294.
- *Kondycja organizacji pozarządowych. Najważniejsze fakty 2018 (raport)*
<https://api.ngo.pl/media/get/115223>

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Analiza wybranego case study	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 16 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 30
Metoda 2	Projekt społeczny	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 36 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 70

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- obecność obowiązkowa na konwersatorium i na warsztatach. Dopuszczalna jedna nieusprawiedliwiona nieobecność podczas konwersatorium i dwie podczas warsztatów.
- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Praktyka badawcza I / Praktyka badawcza II		Formy: praktyki	Obligatoryjność: pula przedmiotów do wyboru
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: piąty / szósty	Liczba godzin w planie studiów: 150 /150	Liczba punktów ECTS: 6 / 6

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Praktyka badawcza dopełnia cykl przedmiotów, których celem jest wyposażenie studenta i studentki we współczesny warsztat badawczy. W trakcie praktyk studenci i studentki mają okazję doświadczyć immersji w rzeczywiste środowisko badawcze uczestnicząc w projektach naukowych realizowanych przez wybranych pracowników i pracownice Katedry Kulturoznawstwa. Dzięki praktykom student/ka kierunku zdobywa pełen pakiet wiedzy i umiejętności pozwalających mu samodzielnie realizować badania nie tylko do celów naukowych, ale również społecznych czy komercyjnych. Praktyka badawcza może, choć nie musi być w części bądź całości realizowana pod opieką promotora pracy licencjackiej. Taka współpraca jest jednak sugerowana, a jej wynikiem ma być wysoka jakość prac dyplomowych, podpartych badaniami o wysokich akademickich standardach.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W10	Student/ka zna i rozumie w stopniu zaawansowanym metody i narzędzia badawcze, w tym techniki pozyskiwania danych, właściwe dla projektu badawczego realizowanego w ramach praktyki	Metoda 1

	badawczej;	
KL1_U01	Student/ka potrafi posłużyć się zaawansowaną wiedzę teoretyczną w trakcie realizacji zadań badawczych w ramach realizacji praktyki badawczej;	Metoda 1
KL1_U02	Student/ka potrafi wykonać desk research zgodny ze standardami akademickimi, którego rezultaty zyskują postać aplikowalną w ramach projektu badawczego realizowanego przez mentora;	Metoda 1
KL1_U05	Student/ka potrafi prowadzić samodzielne badania kulturowe bądź społeczne, pod kierunkiem opiekuna naukowego, z wykorzystaniem metod i narzędzi właściwych dla projektu badawczego realizowanego w ramach praktyki badawczej;	Metoda 1
KL1_U07	Student/ka potrafi porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych z pozostałymi członkami zespołu badawczego;	Metoda 1
KL1_K01	Student/ka jest gotowa do krytycznej oceny posiadanej, zdobywanej wytwarzanej wiedzy oraz jest świadom/a możliwości wykorzystania wyników badań, w których w ramach praktyki badawczej uczestniczy.	Metoda 1

Treści programowe
<p>Opis: Praktyka badawcza liczy łącznie 300 godzin i trwa dwa semestry. Student/ka może zrealizować całość praktyki badawczej (oba semestry) pod opieką jednego mentora bądź też w każdym z semestrów realizować ją pod opieką innego promotora. W trakcie odbywania praktyki student uzupełnia Raport Realizacji Praktyki Badawczej, w którym opisuje założenia projektu badawczego w którym uczestniczy, odnotowuje wykonanie powierzonych zadań, dokonuje samooceny. Na zakończenie praktyki mentor wypełnia formularz Zaświadczenie i Ocena, w którym zaświadcza o wymiarze godzinowym zrealizowanej praktyki, ocenia osiągnięcie poszczególnych efektów uczenia się, ocenia jakość Raportu Realizacji Praktyki Badawczej i wpisuje ocenę końcową. W przypadku realizacji praktyki badawczej pod opieką jednego mentora, po pierwszym semestrze student/ka raportuje dotychczasowy przebieg praktyki. Student/ka zobowiązany jest do realizacji praktyki badawczej do ostatniego semestru studiów.</p>

Weryfikacja efektów uczenia się		
	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Raport realizacji praktyki badawczej	<ul style="list-style-type: none"> zdobycie minimalnej liczby punktów: 51

		<ul style="list-style-type: none">• maksymalna liczba punktów do zdobycia: 100
--	--	--

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje z praktyki badawczej ocenę. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)

81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)

71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)

61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)

poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Seminarium licencjackie I		Formy: seminarium dyplomowe	Obligatoryjność: pula przedmiotów do wyboru
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: piąty	Liczba godzin w planie studiów: 30	Liczba punktów ECTS: 6

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Seminarium licencjackie stanowi zwieńczenie i podsumowanie całego programu studiów. Pogłębia się na nim wiedzę, umiejętności i kompetencje, zdobyte na wcześniejszych zajęciach. W toku pracy nad pracą licencjacką studenci i studentki analizują wybrane zjawisko/a kultury współczesnej z wykorzystaniem poznanych wcześniej teorii naukowych i metod badawczych. Pierwszy semestr seminarium przygotowuje studentów i studentki do zaplanowania i realizacji projektu licencjackiego we współpracy z promotorką/em. Seminarium ma swoją kontynuację w szóstym semestrze.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W01	Student/ka zna i rozumie specyfikę pola badawczego nauk o kulturze i religii. Wie jakie wyróżniki sprawiają, że praca naukowa przynależy do tej dyscypliny, i w jaki sposób korzystać z dorobku innych dyscyplin, by nie stracić dyscyplinarnej przynależności.	Metoda 1

KL1_W02	Student/ka zna zaawansowaną terminologię właściwą dla tematu podejmowanego w pracy dyplomowej.	Metoda 1
KL1_W03	Student/ka zna w stopniu zaawansowanym teorie humanistyczne i właściwy im aparat pojęciowy kluczowe dla tematu podejmowanego w pracy dyplomowej.	Metoda 2
KL1_W04	Student/ka zna i rozumie fakty z najnowszej historii kultury, zjawiska kulturowe XX i XXI wieku, wytwory kultury w tym XX- i XXI-wieczną produkcję artystyczną właściwe dla tematu podejmowanego w pracy dyplomowej.	Metoda 2
KL1_W10	Student/ka zna i rozumie metody i narzędzia badawcze, w tym techniki pozyskiwania danych, właściwe dla tematu podejmowanego w pracy dyplomowej.	Metoda 1
KL1_U02	Student/ka potrafi wyszukiwać, notować, selekcjonować i weryfikować informacje w pracy akademickiej – wykorzystując do tego różne źródła i sposoby pozyskiwania wiedzy – oraz analizować je w sposób krytyczny i zwięzły.	Metoda 3
KL1_K01	Student/ka jest świadom/a krytycznej oceny posiadanej przez siebie wiedzy w świetle potrzeby napisania pracy akademickiej na wybrany temat. Jest gotów/a do aktualizacji i rozwijania posiadanej wiedzy w temacie pracy licencjackiej.	Metoda 1

Treści programowe

Opis:

Podczas seminarium licencjackiego I studenci dowiedzą się, czym jest praca licencjacka i jakie są standardy prac na specjalności Kultura współczesna. Następnie w porozumieniu z promotorem, studenci dokonują wyboru tematu, formułują cele i pytania badawcze oraz proponują dobór źródeł danych, metodę, technikę i narzędzie badawcze lub sposób analizy materiałów zastanych. Dalsza część seminarium poświęcona jest kwerendzie bibliotecznej oraz pracy nad narzędziem badawczym w badaniu własnym lub strategii analizy przedmiotów badawczych. Seminarium kończy się prezentacją planu pracy licencjackiej.

Treści:

- Wprowadzenie do całego cyklu seminarium licencjackiego (1+2). Omówienie planu seminarium i poszczególnych kroków
- Omówienie zasady współpracy student-promotor
- Prezentacja standardów prac dyplomowych
- Omówienie przebiegu egzaminu dyplomowego
- Wybór tematów prac, cele i pytania badawcze w pracy, wybór źródeł danych (dane wtórne i/ lub dane wytworzone), plan pracy licencjackiej
- Dyskusje wokół tematów i celów prac
- Koncepcje teoretyczne i wątki poruszane w pracach
- Kwerenda biblioteczna, skuteczny desk research
- Czytanie i analizowanie literatury przedmiotu w temacie pracy licencjackiej
- Tworzenie narzędzia do badania własnego i/ lub strategii analizy przedmiotów badawczych
- Prezentacja planu pracy i dyskusja w grupie

Literatura obowiązkowa:

- Literatura wskazana przez promotora zgodna z tematem pracy.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Prezentacja założeń i planu pracy podczas seminarium	<ul style="list-style-type: none">● zdobycie minimalnej liczby punktów: 16● maksymalna liczba punktów do zdobycia: 30
Metoda 2	Draft rozdziału pracy licencjackiej	<ul style="list-style-type: none">● zdobycie minimalnej liczby punktów: 26● maksymalna liczba punktów do zdobycia: 50
Metoda 3	Wstępna bibliografia pracy licencjackiej	<ul style="list-style-type: none">● zdobycie minimalnej liczby punktów: 11● maksymalna liczba punktów do zdobycia: 20

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)
 81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)
 71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)
 61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)
 51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)
 poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU			
Nazwa przedmiotu: Seminarium licencjackie II		Formy: seminarium dyplomowe	Obligatoryjność: pula przedmiotów do wyboru
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: szósty	Liczba godzin w planie studiów: 30	Liczba punktów ECTS: 6

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Przedmiot ten jest kontynuacją pracy nad projektem licencjackim, rozpoczętej w poprzednim semestrze. Studenci i studentki w porozumieniu z promotorką/em będą realizować własne badania nad wybranym wcześniej zagadnieniem. Wykorzystują przy tym umiejętności pracy akademickiej i pracy z tekstem, zaawansowane umiejętności analizy i interpretacji. Seminarium kończy się złożeniem pracy dyplomowej.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się

KL1_W01	Student/ka zna i rozumie specyfikę pola badawczego nauk o kulturze i religii. Wie jakie wyróżniki sprawiają, że praca naukowa przynależy do tej dyscypliny, i w jaki sposób korzystać z dorobku innych dyscyplin, by nie stracić dyscyplinarnej przynależności.	Metoda 1
KL1_W02	Student/ka zna zaawansowaną terminologię właściwą dla tematu podejmowanego w pracy dyplomowej, a także potrafi się nią prawidłowo posłużyć.	Metoda 1
KL1_W03	Student/ka zna w stopniu zaawansowanym teorie humanistyczne i właściwy im aparat pojęciowy kluczowe dla tematu podejmowanego w pracy dyplomowej, a także potrafi się nią prawidłowo posłużyć.	Metoda 1
KL1_W04	Student/ka zna i rozumie fakty z najnowszej historii kultury, zjawiska kulturowe XX i XXI wieku, wytwory kultury w tym XX- i XXI-wieczną produkcję artystyczną właściwe dla tematu podejmowanego w pracy dyplomowej.	Metoda 1
KL1_W10	Student/ka zna i rozumie metody i narzędzia badawcze, w tym techniki pozyskiwania danych, właściwe dla tematu podejmowanego w pracy dyplomowej.	Metoda 1
KL1_U01	Student/ka potrafi wykorzystać zaawansowaną wiedzę teoretyczną do szczegółowego opisu i analizy jednostkowych procesów i zjawisk społecznych oraz kulturowych;	Metoda 1
KL1_U02	Student/ka potrafi wyszukiwać, notować, selekcionować i weryfikować informacje w pracy akademickiej – wykorzystując do tego różne źródła i sposoby pozyskiwania wiedzy – oraz analizować je w sposób krytyczny i zwięzły.	Metoda 1
KL1_U03	Student/ka potrafi postawić tezę w obszernej pracy naukowej, merytorycznie argumentować z wykorzystaniem poglądów innych autorów oraz formułować własne wnioski;	Metoda 1
KL1_U08	Student/ka potrafi tworzyć pracę akademicką na wybrany temat, jaką jest praca licencjacka, pisząc w sposób rzeczowy i zrozumiały i ustrukturyzowany.	Metoda 1
KL1_K01	Student/ka jest gotów/a do krytycznej oceny posiadanej, zdobywanej i wytwarzanej wiedzy.	Metoda 2

Treści programowe

Opis:

Celem seminarium licencjackie II jest wsparcie studentów/ek w pisaniu pracy licencjackiej oraz w przygotowaniach do egzaminu dyplomowego. Pod opieką promotora bądź promotorki, studenci i studentki prowadzą badania własne lub analizę przedmiotów badawczych. Wnioski z analizy przeprowadzonej na potrzeby pracy licencjackiej zostaną zaprezentowane na forum grupy.

Treści:

- Omówienie problemów etycznych i ograniczeń jakie stawia wybrany przez studenta/kę temat.
- Prezentowanie efektów prac na forum grupy i grupowa dyskusja.
- Finalizacja pracy i konsultacje indywidualne z promotorem.
- Przygotowanie do egzaminu dyplomowego.
- Podsumowanie seminarium i wykonanej pracy.

Literatura obowiązkowa:

- Literatura wskazana przez promotora zgodna z tematem pracy.

Weryfikacja efektów uczenia się

	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Pisemna praca licencjacka	<ul style="list-style-type: none">● zdobycie minimalnej liczby punktów: 41● maksymalna liczba punktów do zdobycia: 80
Metoda 2	Prezentacja wniosków z pracy podczas seminarium	<ul style="list-style-type: none">● zdobycie minimalnej liczby punktów: 11● maksymalna liczba punktów do zdobycia: 20

Ocena końcowa

Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:

- zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.

Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:

- 91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)
- 81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)
- 71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)
- 61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)

51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)
poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.

KARTA PRZEDMIOTU			
Nazwa przedmiotu: Warsztat kreatywny 1 / Warsztat kreatywny 2		Formy: warsztaty	Obligatoryjność: pula przedmiotów do wyboru
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: trzeci / piąty	Liczba godzin w planie studiów: 30 / 30	Liczba punktów ECTS: 3 / 3

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Założeniem warsztatów kreatywnych jest rozbudowanie kompetencji kulturoznawczych zdobytych przez studentów na zajęciach poświęconych kulturze artystycznej o komponent praktyczny, który pozwoli im spojrzeć na twórczość artystyczną nie tylko od strony narzędzi analitycznych i interpretacyjnych, ale również od strony pracy konceptualnej i warsztatu. Ambicją prowadzących warsztaty nie jest wykształcenie artystów, ale poszerzenie świadomości odbiorczej o doświadczenie samego twórcy. Przed każdym rokiem powstaje pula zajęć do wyboru, z której studenci drugiego i trzeciego roku będą wybierać interesujący ich warsztat. Przykładowe warsztaty: kurs twórczego pisania, Warsztaty reżyserskie, Warsztaty scenariuszowe, Warsztaty graficzne, Warsztaty fotograficzne.

Efekty uczenia się		
Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_U02	Student/ka potrafi wyszukiwać, selekcjonować i weryfikować informacje oraz materiały -- wykorzystując do tego różne źródła i sposoby dotarcia do nich -- oraz potrafi je w sposób twórczy przetworzyć;	Metoda 1
KL1_U04	Student/ka potrafi analizować i interpretować praktyki kultury, a także opracowywać koncepcję dzieła, które stanowią artystyczny/krytyczny komentarz;	Metoda 1
KL1_K06	Student/ka jest gotów/a do świadomego i krytycznego uczestnictwa w życiu artystycznym z wykorzystaniem różnych mediów i różnych jego form.	Metoda 1

Weryfikacja efektów uczenia się		
	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Projekt artystyczny	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 51 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 100

Ocena końcowa
<p>Student(ka) uzyskuje jedną, całościową ocenę z przedmiotu. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest:</p> <ul style="list-style-type: none"> • obecność obowiązkowa na warsztatach. Dopuszczalne dwie nieusprawiedliwione nieobecności; • zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania. <p>Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:</p> <p>91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry) 81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus) 71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry) 61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus) 51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny) poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.</p>

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu: Wykład monograficzny I / Wykład monograficzny II / Wykład monograficzny III		Formy: wykład	Obligatoryjność: pula przedmiotów do wyboru
Kierunek studiów: Kulturoznawstwo Specjalność: Kultura współczesna		Poziom studiów: studia pierwszego stopnia	Język wykładowy: polski
Forma studiów: stacjonarna	Semestr: drugi / czwarty / szósty	Liczba godzin w planie studiów: 30 / 30 /30	Liczba punktów ECTS: 3 / 3 / 3

Miejsce przedmiotu w programie studiów

Autorski wykład dla studentów kilku kierunków prezentujący w sposób szczegółowy wybrane złożone i aktualne zagadnienia i problemy kultury współczesnej i współczesnego społeczeństwa. Założeniem przedmiotu jest zapoznanie słuchaczy z pewnym wycinkiem dogłębnie przestudiowanej rzeczywistości wpisującym się w obszar badawczy wykładowcy bądź wykładowczyni i dotyczącym aktualnych zagadnień kultury i życia publicznego, takich jak np. kryzys migracyjny, pandemia i jej długofalowe skutki, post-wzrostowe modele gospodarcze, populizm i postprawda. Uwagę skierujemy tu na wyłaniające się z aktualnych badań zmiany zachowań czy też przemiany wartości, jak i ich możliwe wyjaśnienia. Studenci mają możliwość dokonania wyboru wykładu z udostępnionej puli.

Efekty uczenia się

Kod kierunkowego efektu uczenia się	Przedmiotowe efekty uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się
KL1_W04	Student/ka zna i rozumie wybrane: fakty z najnowszej historii kultury, zjawiska kulturowe i społeczne XX i XXI wieku;	Metoda 1
KL1_W05	Student(ka) szczegółowo rozumie wybrane zjawisko, dylemat lub problem współczesnego świata lub	Metoda 1

	wybrane zjawisko kulturowe, w tym zwłaszcza jego złożoność i zmienność z perspektywy nauk o kulturze i religii, nauk socjologicznych lub nauk o polityce i administracji;	
KL1_W07	Student/ka rozumie sens inicjowania działań na rzecz wspólnotowości i inkluzywności, w tym szczególnie w różnorodnym środowisku społecznym.	Metoda 1

Weryfikacja efektów uczenia się		
	Forma weryfikacji	Warunek zaliczenia
Metoda 1	Egzamin pisemny: esej pisany w sali	<ul style="list-style-type: none"> • zdobycie minimalnej liczby punktów: 51 • maksymalna liczba punktów do zdobycia: 100

Ocena końcowa
<p>Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej z przedmiotu jest zdobycie minimalnej liczby punktów określonej dla każdego zadania.</p> <p>Ocena z przedmiotu wystawiana jest na podstawie sumy punktów zgodnie z poniższą skalą i progami:</p> <p>91 – 100 punktów oznacza 5 (bardzo dobry)</p> <p>81 – 90 punktów oznacza 4+ (dobry plus)</p> <p>71 – 80 punktów oznacza 4 (dobry)</p> <p>61 – 70 punktów oznacza 3+ (dostateczny plus)</p> <p>51 – 60 punktów oznacza 3 (dostateczny)</p> <p>poniżej 51 punktów niedostateczny (2), przedmiot musi być powtórzony.</p>